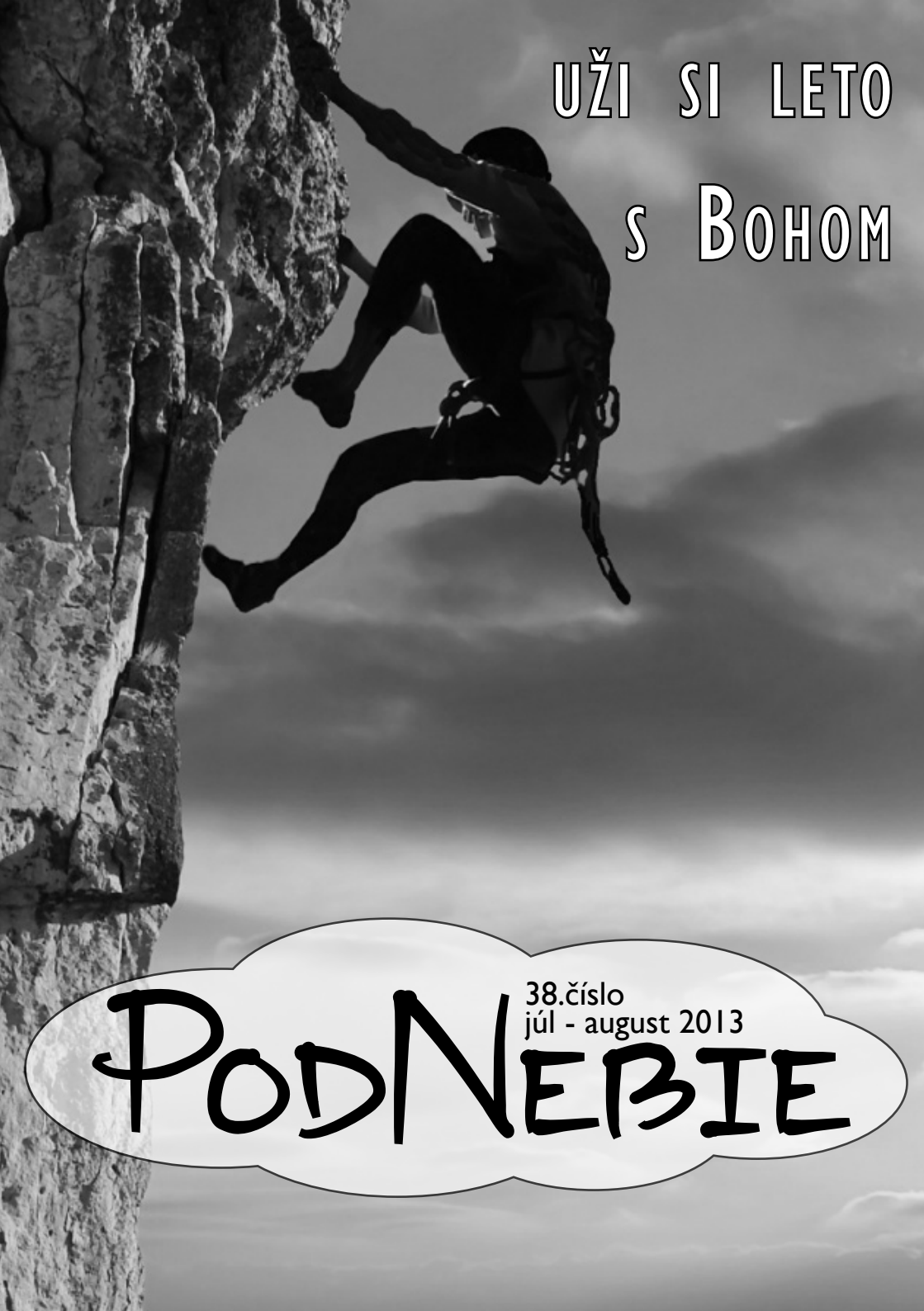

UŽI SI LETO
s BOHOM

38.číslo
júl - august 2013

PODNEBIE

Naším cieľom je:

PRINÁSAŤ ĽUDOM, ČO JE NOVÉ POD NEBOM
A SPOLOČNE SA PŘIBLIŽOVAŤ K BOHU

casopis.podnebie@gmail.com
aktuality.mojakomunita.sk/web/podnebie
www.facebook.com/PodNebie

Redakcia:

Lucia Budinská
Adriána „Aďa“ Hellebrandtová
Romana „romana.“ Hlaváčová
Monika „Mony“ Debnárová
Daniela Barborová
Júlia „Juli Tisovská“
Margarétka Mašírová
Katarína „K.“ Škvarková
Jakub „Kubbči“ Tužinský
Tomáš Garaj
Patrik „Paťo“ Polc
Matúš „Maťo“ Hrmo

Titulka:

wallpaperswide.com

Grafika:

Daniela Barborová

Gramatika:

Andrea Šálková
Katarína Valentovičová
Martina Hubáčová

Duchovný vedúci:

s. Františka Čáčková OSF

OBSAH

Editoriál (3)
Františka píše, že... (3)
Akcie (4 - 5)
Na slovíčko s...
Rastislav Krátky (6 - 8)
Povzbudenie: Leto s Bohom (9)
Svedectvá
Čo je potrebné (10)
Sila slov (11)
Leto 2013 (12 - 13)
Mladí v akcií: Pondelkové chvály (14 - 15)
Tajomstvá svätej omše: Bohoslužba slova (16 - 17)
Zistili sme: Svetové dni mládeže (18 - 19)
Téma: Uži si leto s Bohom (20 - 23)
Modlitba (23)
Darca darov (24 - 25)
Zamyslenie: Všetko smiem (28 - 29)
Má sviatok (29)
Pár slov o slnečných okuliároch (30)
Očami psychológie
Vnúťorné zranenia (32 - 34)
Recenzie
Po lane ku Kristovi (35)
Surferka (36 - 37)
Ženy z Biblie: Rachab (38)
Podryvák: Mám stále odpúšťať? (39)
Moderní svätí: bl. Chiara Luce Badano (40)
Veselý receptárik: Cheesecake (41)
Pre bystrejšiu hlavičku (42)
Vtipy (43)

EDITORIÁL

Teplo, voľnosť, korčule, voda, bicykel, knihy, šaty, plavky, stan, komáre, búrka, hríby, hory, výlet, dobrodružstvo, priatelia, zábava, festival, hudba, zmrzlina, melóny, mojito ...ehm, pardon, limonáda©. Tieto slová predstavujú kúsok asociatívneho reťazca, ktorý naznačuje, s čím všetkým sa mi spája leto.

Vy, milí čitatelia, ste sa možno v niektorých našli, no zaručene by vám napadli aj iné, pre vás typické. Môžete si to vyskúšať. Najmä tí z vás, ktorí to ešte stále nezabali so vzdelávacími inštitúciami, a tak majú pred sebou čas, kedy môžu na chvíľu odložiť svoje povinnosti a venovať sa príjemnejším veciam. Niekoľko tipov na program počas horúcich letných dní určite nájdete aj v článku o letných akciách na str. 12 - 13

Nech už budete kdekoľvek, nezabudnite na Toho, kto vás podržal počas testov, skúšok či prijímacích pohovorov, na Toho, ktorý zdieľal spolu s vami bolesť, smútok, ale aj radosť, malé víťazstvá i veľké rozhodnutia. On bol vždy tam, stál

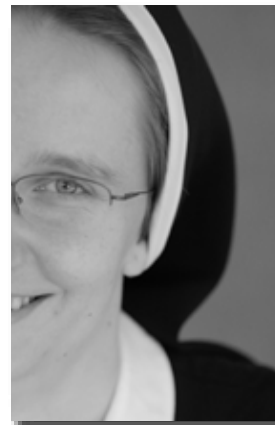
vždy pri tebe a aj teraz v tejto chvíli, keď čítaš tento článok, je s tebou. Nikdy sa neplánuje vzdialiť. A čo ty?

foto: archív

Vezmi Ho do auta, keď niekam pôjdeš, zober Ho trebárs na korčule, kúp Mu zmrzlinu, spievaj nahlas spolu s Ním pesničky, ponáraj sa s Ním vo vode, obdivuj spolu s Ním krásu hôr, vdychuj s Ním svieži vzduch po búrke, teš sa spolu s Ním z nájdeného dubáka, upeč Mu Cheesecake zo str. 37
Nezáleží na tom, aký spôsob si zvolíte, dôležité je, aby ste si nezabudli užiť leto spolu s Bohom.

Aďa

FRANTIŠKA PÍŠE, ŽE...

je to o uhle pohľadu.

„Leto - no zbohom!“

- povedia si rodičia a starkí pred príchodom vysmiatej detúreniec s vysvedčením v ruke.

„Zbohom leto!“

- povedia potom po dvoch mesiacoch prázdnin deti, keď sa musia vrátiť do školy.

„Leto s Bohom!“

- povedzme si už dnes.

Áno, chcem prežiť (nielen) toto leto s Bohom.

Počkať, počkať. Ale veď pre to asi musím aj niečo urobiť.

Takže: aby som mohol/mohla prežiť LETO S BOHOM,

budem.....

a nebudem.....

s. Františka

DUCHOVNÁ OBNOVA S BR. JOZEFOM MIHOKOM

Hlavnou témou boli charizmy a ich využívanie v službe v rámci spoločenstva. Obnova sa konala posledný májový víkend v piatok a v sobotu. Jožko sa nám snažil ukázať, aké je potrebné rozpoznávať dary, ktoré máme, ale aj to ako ich používať. To najdôležitejšie v súvislosti s charizmami i službou však vyjadril takto: „Prvým a základným predpokladom je láska.“ Tieto Jožkove slová potvrdil aj Tomáš Štrba, keď som po obnove zisťoval, čo ho najviac oslovilo: „Veľmi sa mi páčilo, že hovoril práve o láske ako o základnom predpoklade uzdravenia, ale i služby celkovo, pretože naozaj si aj ja stále viac a viac uvedomujem, že bez lásky, nech robíme čokoľvek, je to úplne zbytočné.“

Celková atmosféra bola veľmi dobrá, hoci nie všetci sa mohli zúčastniť. Jožko rozprával veľmi pútavo, ale

neostal len pri rečiach. Aj prakticky sme si cvičili viaceré veci, ktoré odznali v prednáškach. Podnetov, prorociev, zážitkov, myšlienok, či Božích dotykov bolo veľa a každý zúčastnený si mohol z toho do života niečo odniesť. Avšak až čas a naše skutky ukážu, či sme dokázali v našich životoch aj skutočne uplatniť alebo to ostalo v miestnosti Big actions.

Kubbči

FESTIVAL LUMEN 2013

foto: fln.sk

Tohtoročný Lumen sa skutočne držal svojho prívlastku „CITY MUSIC FESTIVAL“ a okrem Trojičného námestia zaplnil mnohé trnavské ulice. Super atmosféra, super kapele, super prednášky, super program, jediný problém bol vybrať si, či vynájsť spôsob ako byť na viacerých miestach naraz. Priebeh si nedovolil narušiť ani dážď, ktorý sa posledné roky stával pravidlom.

D

PODNEBIE

SVÄTÉ PRIJÍMANIE

foto: Matej Pirháč

foto: Silvia Ďatková

Dlhá príprava počas celého tretieho ročníka na hodinách náboženstva priniesla svoje ovocie. V nedeľu 12. mája prijali tretiačikovia vo farskom kostole prvé sväté prijímanie. Dievčatá sa stali princeznami v bielych šatách a chlapci mladými pánmi v oblekoch. Pod rúškom tejto krásy si našiel miesto Ježiško, ktorý naplnil ich srdiečka. Teraz ho môžu prijímať na každej svätej omši ešte bližšie k sebe.

Mony

Leto s Bohom

RASTISLAV KRÁTKY

VYKROČENIE DO NEZNÁMA

Keď máme ísť niekam, kde to nepoznáme, mávame z toho často obavy. Neraz nás dokonca takéto obavy úplne odradia. Necháme sa úplne presvedčiť naším strachom, aby sme radšej nikam nešli, aby sme radšej nič nerobili. Aby sme stále ostávali len v dávno zabehaných koľajach a nepokúšali sa o nič nové, o žiadnu zmenu. Tento rozhovor chce byť preto povzbudením pre každého, kto sa borí s takýmito problémami. O svoje skúsenosti, zážitky či poznatky sa s nami podelil Rasťo Krátky.

*Cirkevná a štátna športová ZŠ
v ZH, ZŠ ukončená v Novej Bani.*

*Stredná priemyselná škola v
LV, Technicko informačné služby,
športová trieda*

*Erasmus štúdium, Warszawa,
Poľsko*

*Študent 4. ročníka Katolíckej
Teológie v Bratislave.*

*Päť rokov animátor birmovan-
cov vo farnosti Nová Baňa.*

*Člen akademického senátu
Trnavskej Univerzity*

Kde všade si už bol?

Rozdelím to na dve oblasti, a síce dovolenky a iné. Na dovolenkách som bol či už sám, s rodinou alebo priateľmi v Španielsku, Chorvátsku a v Litve. Okrem toho som ako športovec navštívil susedné Česko s Maďarskom. Do týchto krajín som sa vrátil ešte niekoľkokrát za prácou, štúdiom či relaxom. Okrem toho som bol v Grécku na športovom sústreďení. V Poľsku som šesť mesiacov študoval. Študijne a rekreačne som navštívil niekoľkokrát Anglicko. No a raz som bol na káve vo Viedni (Smiech).

1. Čo ti napadne pri slovnom spojení „vykročiť do neznáma“?

Evokuje to vo mne nové, iné slovné spojenia, ako sú napríklad: osobný rozvoj, jednoduchosť a skromnosť, príťažlivé nebezpečenstvo, príležitosť, šanca, nová skúsenosť, nechúť, lenivosť.

2. Ty si človek, ktorý už viackrát prekročil hranice.

foto(2): archív

PODNEBIE

3. Čo bolo tvojou motiváciou, vďaka ktorej si dokázal prekonať strach z neznáma či z neistoty vyplývajúcej z nových ľudí a prostredia?

Prvé zahraničné cesty som absolvoval ako športovec. Neskôr som cestoval za prácou. Kľúčový bolo maturitný ročník a prvé roky na vysokej škole. Začal som cestovať motivovaný túžbou po sebazdokonalení. Ako prvé som sa chcel zlepšiť v cudzích jazykoch, neskôr sa pridali túžba objaviť svet a rozširovať si obzory. Ak ide o obavy z kontaktu s novými ľuďmi či z nepredvídateľných situácií, tie mi pomohli prekonať pozitívny prístup k veci, viera, povzbudenie blízkych ľudí či túžba po vedomostiach. Svoje miesto si našla aj chuť, či nutnosť si zarábať.

4. Zmenilo takéto cestovanie nejako tvoj pohľad na život?

Áno a veľmi. Považujem to za jedno dôležité puzzle rozvoja vnútornej kultivovanosti, odvahy, nadobúdania nových vzorcov myslenia. Človek sa stane veľkomyslenejším a mňa osobne to postavilo kúsok „nad“ maličké problémy, s ktorými sa dennodenne stretávam. Nekomunikatívna uzavretosť, starosť o zanedbateľné veci a negatívna pohodlnosť ťa opúšťa ako prvá. Namiesto nich sa ti dostane chuť byť kýmisi viac. Zistíš ako žijú iní a s čím sa

boria, vieš podľa toho usporiadať svoj život a pravdaže nie hneď, ale začneš prichádzať na to, čo je naozaj dôležité. A nie len to, čo to je, ale aj prečo majú veci takú cenu, aká sa im pripisuje.

Chod' tam, kde to nepoznáš a to, čo sa stane poznaným, sa istým spôsobom stane твоjim.

5. Čo všetko si získal tým, že si toto všetko absolvoval?

Získal som v zdelanie. Osobnostne som poďrások, naučil som sa na pozerať z viacerých perspektív. Našiel som si nových priateľov, priniesol niektoré medaily, krásne spomienky a skúsenosti.

Leto s Bohom

6. Je niečo, čoho si sa kvôli tomu musel zriecť alebo niečo, čo si kvôli tomu stratil?

Samozrejme. Niekedy to stálo čas, ktorý by som strávil s rodinou, priateľmi, či brigádu tu doma. No v živote za istých okolností platí nasledovný paradox: „Strata sa stane ziskom.“ Prirovnal by som to k teplovzdušnému balónu. Ak odhodíš závažia, stúpaš vyššie, ale zriekneš sa bezpečia a stability. Na opačnej strane sa ti naskytne pohľad, ktorý by si nikdy pred tým nezískal. Zriekol som sa aj iných vecí. Menovite ľahkosti a istoty porozumenia, o tom, že ma správne iní pochopia. Vyjadriť sa v rodnom jazyku nebolo v cudzine možné. Pýta si to istú dávku flexibility a ochotu zmieriť sa s tým, že sa nezapojím do všetkých rozhovorov, prípadne nebudem správne pochopený – to úzko súvisí s trapasmi. A samozrejme všetko stojí peniaze.

7. Prečo by podľa teba mal človek ísť odnikiaľ, kde to všetko pozná a je pomerne v bezpečí, niekam, kde to vôbec nepozná?

Odpoveď sa skrýva v otázke. Choď tam, kde to nepoznáš a to, čo sa stane poznaným, sa istým spôsobom stane твоjim.

8. Akú úlohu v tomto smere zohráva Boh?

Naša téma má dve roviny. Prvá je reálne kdesi cestovať, druhá vykročiť v živote novým smerom. Ak k tomu prihrátam osobité okolnosti každého človeka, postihnúť úlohu Boha sa stáva zložitým. Ponúkam však svoju, nazvime ju, pozitívnu perspektívu. On volal Abraháma do neznáma. Prisľúbil nám, že s nami zostane až do skončenia vekov. Volá nás k dokonalosti.

Ako mám vybudovať zo svojho srdca zámok, ak neopustím svoje pohodlie? Ako nazhromažďím poklady, ak stále kopem na tom istom mieste. Niektori to možno dokážu, v tom prípade je MacGyver,

alebo dostal špeciálny dar. Ja som taký dar nedostal. Preto kopem, klopem, volám. Boha si predstavujem ako toho, kto odpovedá, otvára a necháva sa nájsť. Tiež ho vnímam ako toho, kto nám dáva príležitosť, otvára dvere.

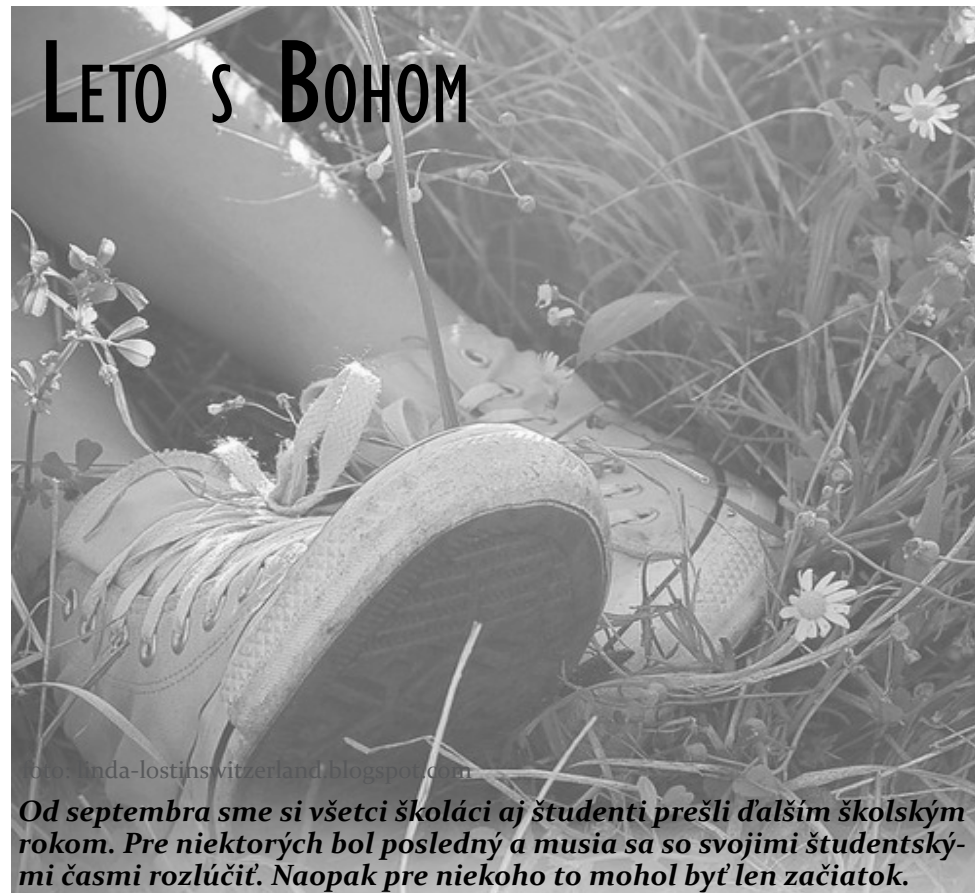
9. Prečo by sme ako kresťania mali vstupovať do vecí, v ktorých nemôžeme mať všetko pod kontrolou, kde nás môžu stretnúť rôzne nečakané udalosti?

Čiže prečo by sme mali žiť? Práve si sa ma spýtal na život. Do nových vecí vstupujeme vždy a nikdy nič nemáme „skutočne“ pod kontrolou. Na nás je len, či výzvu žiť prijmem alebo jej zabuchneme dvere. Buď začneme nohami prekladať sami, alebo nás spád udalostí chyti za nohy a bude nimi prekladať svojvoľne. Otázkou zostáva, či nás život nájde pripravených, alebo nie. Nikdy nevieme kam nás nutnosť zavedie. Kto mal možnosť vidieť novú kultúru za hranicami rodného Slovenska, dostal možnosť, po ktorej predchádzajúce generácie túžili. Nehovorím, že treba zakaždým vstupovať do nových vecí a všade sa hrnúť, to nie. Hovorím len, že nič veľké sa nedosiahne bez námahy a nič skutočne cenné bez roboty. Každý chce byť šťastný, niektorí dokázali vykročiť za šťastím, a tým spravili rozdiel medzi „túžbou po“ a „prácou na“. Ak hovoríme zvlášť o kresťanoch treba mať na pamäti, že máme šíriť Božie kráľovstvo. Prinesme ho tam, kde ešte nie je, teda kde sme neboli.

10. A na záver ešte jedna otázka, ktorú kladiem všetkým svojim hosťom. Prečo si kresťanom?

Lepšiu cestu, lepši spôsob žiť som zatiaľ nenašiel. To, čo som zatiaľ objavil je priestor, kde stretám toho, kto má slová večného života.

Za rozhovor ďakuje Kubbeci

bos-onda-lostjns.witzerland.blogspot.com

Od septembra sme si všetci školáci aj študenti prešli ďalším školským rokom. Pre niektorých bol posledný a musia sa so svojimi študentskými časmi rozlúčiť. Naopak pre niekoho to mohol byť len začiatok.

Keď sme si ako prváčikovia zasadli do školských lavíc, mysleli sme si, že škola nikdy neskončí. Bolo to tak ďaleko, v nedohľadne. Zrazu skončila základná, stredná a nakoniec aj výška. Ale čo je na škole najkrajšie? No predsa letné prázdniny!

Počas školského roka sa Bohu venujeme aktívne najmä počas skúškového obdobia, pri písomkách. Prosto, keď nám prihára. Vtedy sa vieme modliť veľmi vytrvalo. A Boh? Musí ma vypočuť, veď som sa modlila.

Myslíš si, že Boh bude na teba čakať, kým budeš mať skúšky? Nie! Boh ťa potrebuje každý deň. Veď dôverný vzťah sa buduje rozhovorom. Monológ však nie je rozhovor. Boh ti chce tiež niečo povedať. Tak ako aj počas roka, tak aj počas prázdnin.

Po skúškach vypneme a hurá na leto. Prázdniny od Boha však neexistujú. Boha si berieme na prázdniny všade so sebou. Chce vedieť o našich pocitoch, čo zažívame a ako sa cítime. Nie žeby to už nevedel ☺. Jemu asi nič neunikne. Ale On to chce počuť od teba. Čaká na tvoju reakciu, na tvoje rozhodnutia, zážitky. Ale najmä na pochvalu. Pane, všetko si stvoril tak čarovne a ja som uprostred toho. Beriem si ťa na leto so sebou. A nie len na leto, ale všade kam pôjdem... Pretože viem, že leto s Tebou bude bez chyby. Viem, že máš pre mňa pripravené niečo extra. A ja? Ja hovorím: „Áno“! Leto si užijem s Bohom ☺.

Mony

ČO JE POTREBNÉ?

**Viera. Len to Ježiš
žiada, keď hovorí
„ten, kto verí vo
mňa, bude konať
skutky, aké ja ko-
nám, ba bude konať
ešte väčšie, lebo
ja idem k Otcovi.”
(Jn, 14,12) Preto sa
nezvážuj, že niečo
nesplníš. Ak máš
vieru, máš všetko!**

foto: media1.mypage.cz

Každé ráno spraví rozhodnutie žiť s Ježišom. To je to, čo ma v poslednej dobe fascinuje a láka. V minulosti som si toto rozhodnutie upravoval podľa toho, čo mi najviac vyhovovalo. Avšak toto rozhodnutie neznamená žiť vo svojom komforte, hrať sa na svojom piesočku a jediná vec, o ktorú sa budem snažiť, bude neurobiť žiadny hriech, pomodliť sa 10 minút a najmä aby si nikto v mojom okolí nevšimol, že som kresťan. Nedá sa sedieť na dvoch stoličkách, „nemôžeme slúžiť aj Bohu, aj mamone“, „kto nezhrádzaže s Ježišom, rozhadzuje“! Práve z týchto dôvodov žiť život s Ježišom je jedno obrovské radikálne dobrodružstvo, byť oddelený od zmyšľania tohto sveta a sťahovať nebo na zem. „*Preto máme odložiť starého človeka s predošlým spôsobom života, ktorý sa ženie za klamnými žiadosťami do skazy, a obnovovať sa duchovne premenou zmyšľania, obliecť si nového človeka, ktorý je stvorený podľa Boha v spravodlivosti a pravej svätosti.*“ Týchto pár viet stručne vystihuje, čo mi prebieha hlavou, keď ráno vstanem a rozhodnem sa žiť s Ježišom. A poviem Vám, je to úplne neuveriteľné, ako sa Boh priznáva k svojim deťom.

Počas Veľkej Noci som bol často so svojimi starými rodičmi. V jedno predpoludnie im bolo treba s niečím pomôcť, tak som ich

navštívil. Moja stará mama mala niečo ako zaseknutý nerv na chrbte pod lopatkou a veľmi ju to bolelo. Bolesť jej vystrelovala z ničoho nič počas toho, ako sedela, a ja som sa nemohol pozeráť ako trpí. Chcel som jej pomôcť. Ukázala mi, kde ju to bolí a začal som sa modliť, aby bola uzdravená v mene Ježiša Krista. Stará mama o tom však nevedela, ale jej slová „joj, už ma to menej bolí, keby si tak mohol mať tú ruku stále tam,“ hovoria za všetko. Poobede som sa jej opýtal či ju to odvdvete bolelo. Odpovedala, že už je to všetko v poriadku.

Veľmi som sa tešil, že Ježiš prišiel v lásky a uzdravil moju starú mamu. Lebo v nebi niet choroby a bolesti a ja túžim, aby sme žili už teraz ako v nebi, tak i na zemi. V nebi už nebudeme mať koho uzdravovať, nebudeme mať komu ohlásiť evanjelium, tam budú všetci zdraví a evanjelium bude najkrajší príbeh, ktorý budú všetci vedieť naspamäť. „*Veď Božie kráľovstvo nie je jedlo a nápoj, ale spravodlivosť, pokoj a radosť v Duchu Svätom.*“ Ježiš chce, aby toto bolo realitou aj dnes. Preto sa neboj pozvať ho každé ráno do svojho dňa, on je náš dobrý Otec, ktorý natešený čaká len na moment, kedy ho o niečo poprosíme, aby nám to mohol dať.

$$T$$

PODNEBIE

Dlho som rozmýšľala, prečo by som ja mala písať nejaké svedectvo. Komu tým pomôžem a ako začať? Moje vnútro mi hovorilo, že sa na to mám vykašľať. Okolie ma do toho však stále viac a viac povzbudzovalo. Nechcela som písať len tak hocičo, čomu som sama donedávna neverila. Netušila som, aké slová použiť. No zase som sa začala zaoberať znova a znova slovami, ktoré by som napísala. Popritom som vedela, že to práve o nich a o Bohu bude toto svedectvo. Prečo práve SLOVÁ ?? Lebo s nimi som mala problém, no on to zmenil.

Písal sa rok 2012, kedy sa môj život začal postupne meniť. Pred tým som si nedávala pozor na to, čo hovorím. Sama som sa divila nad tým, čo som dokázala povedať. Keď ma niekto našťval, pre seba som si povedala, čo by som mu najradšej priala :-). „Keby mu tie ústa tak napuchli,“ a podobne. Bol to prejav mojej pýchy a nelásky niekde v hĺbke môjho ja.

No minulý rok, moje priateľky a spolužiačky spozorovali na mne niečo iné, niečo odlišné. Dar od Boha. Čokoľvek, čo som neúmyselne a nepremyslene povedala, malo neskutočnú silu. Jednoducho sa to vyplnilo. Plnili sa veci dobré, no aj veci zlé. „Spadneš!“ a ona spadla. „Vývolá ťa z dejáku,“ popritom všetci vedeli, že spolužiačka, ktorej som to povedala mala z triedy najviac známok, a to samé jednotky. No a čo? Aj tak ju vyvolal. Stávalo sa kopu horších vecí, na ktoré nie som hrdá a bolo by to nadtľho. Boli aj veľmi zlé veci. Napr. havária. Vtedy som si začala uvedomovať, že to, čo mám, nie je len tak hocičo, ale je to vážne. Vôbec to už nebola sranda ako na začiatku. Bála som sa seba samej. V jeden večer som sa modlila a za ten čas

Leto s Bohom

som neprosila o nič iné, len aby Boh odo mňa odobral tento dar, ktorý som vtedy darom nenazývala. Otvorila som si Písmo, kde bolo napísané: „*Kto je zo zeme, patrí zemi a hovorí pozemsky...*“ (Jn 3,31-36). My však nie sme zo zeme. My sme od Boha. Prečo som teda hovorila tak pozemsky?! Vtedy som zmenila svoju prosbu, aby mi tento dar nebral, ale aby ho požehnal a naučil ma ho využívať. Stalo sa. Nie tak radikálne. Chcelo to niečo odvážne. Áno. Chcelo to boj! Musela som začať bojovať sama so sebou a so svojimi myšlienkami prv, než som niečo povedala. Boh ma zmenil. Som vďačná za tento veľkolepý dar, ktorý mi pomohol stať sa lepším človekom. Viac podobným Jemu.

Dnes uvažujem skôr, než niečo poviem. Naučilo ma to väčšej rozumnosti a samozrejme menej ľudí v mojom okolí trýznim svojimi „prianiami“, ktoré som im pred tým želala. Boh mi po troch mesiacoch správneho využívania tento dar zobral, no požehnal ma stonásobne viac, a to inými darmi, ktoré ma učia byť čo najväčším Božím zlatičkom. Jemu za to vďaka.

Anež

VYBER SI ...LETO 2013 TI PRINÁŠA...

Ďalšie leto je pred dvermi a ty ešte stále nevieš ako využiješ toľko voľného času?

PodNebie ti prináša pár tipov na akcie do ktorých sa môžeš zapojiť, nie len ty ale aj tvoja rodina, kamaráti a známi...

JÚL

foto: wikipedia.org

Katarínka - letné tábory pre dobrovoľníkov 2013

Kedy? 5.7. - 23.8.2013 (pre 3 skupiny)

Kde? ruiny Kostola a Kláštora sv. Kataríny, Dechtice

Ak sa chceš na dva týždne preniesť do 17. storočia a žiť mimo civilizácie ako rehoľník. Kláštor sv. Kataríny je to pravé nečakané dobrodružstvo spoznať skvelých ľudí, zažiť niečo hlbšie a spoznať nádherné miesto preniknuté pokojom a dobrom, pridaj sa ku nám!

viac info: www.katarinka.sk

Tábor pre miništrantov Tymian 2013

Kedy: 14.7. - 20.7.2013

Kde: Kremnica, RZ Skala Aréna, Kremnické vrchy

V nádhernom prostredí hôr je pre chlapcov pripravené množstvo miništrantských aktivít. Ústrednou myšlienkou tábora je Metodov odkaz. V bohatom duchovno a športovo-rekreačnom programe sa sledujú korene našej viery, ktoré súvisia s príchodom sv. Cyrila a Metoda na naše územie pre 1150. rokmi.

viac info: www.ministranti.sk

Národné stretnutie mládeže

Kedy: 26. - 28.7. 2013

Kde: Ružomberok

Rada pre mládež a univerzity KBS sa rozhodla, že mladým na Slovensku ponúkne možnosť zažiť Svetové dni mládeže 2013 jedinečným spôsobom doma, na Slovensku. Paralelne so SDM bude v Ružomberku prebiehať Národné stretnutie mládeže R13.

viac info: www.rio13.sk

AUGUST

CampFest 2013

Kedy: 01. - 04.08. 2013

Kde: Kráľova Lehota, Ranč Kráľova Lehota

CampFest je 4-dňový open-air music festival plný kempovej pohody. Program prebieha súčasne na viacerých pódioch v megastanoch. Koncerty slovenských i zahraničných hudobných skupín, rôznych hudobných štýlov, worship, divadlo, filmy, poézia, semináre, diskusie, tradičné i netradičné športy a ešte omnoho viac...

viac info: www.mpks.sk/campfest

Letné stretnutie rodín

Kedy: 28.07. - 03.08.2013

Miesto konania: Kľačno

Týždenná duchovná obnova. Program pre manželov i deti od troch rokov.

Prednášky zamerané na manželský a rodinný život.

viac info: www.blahoslavenstva.sk

Víkend nenásilnej komunikácie I

Kedy: 2. - 4. 8. 2013

Kde: Duchovné centrum na Lukovom Dvore, Nitra, Lukov dvor 81/2

Naučili sme sa mnoho foriem „nepriateľskej komunikácie“, ktorá vedie k tomu, že sa správame a hovoríme spôsobom zraňujúcim iných, ale aj nás samotných. Účelom víkendu je naučiť sa počúvať druhých, nezraňovať ich a rozprávať s nimi tak, aby sme dosiahli navzájom prepojenie srdiec.

viac info: www.vyveska.sk

Festival radosti

Kedy: 15. - 19. augusta 2013

Kde: Vysoká nad Uhom, Domček

Chceme, „...aby vaša radosť bola úplná!“ (Jn 15, 11), a preto pozývame všetkých, nielen mladých, do Vysokej nad Uhom. Do rodiska Božej služobnice Anky Kolesárovej, ktorá si zvolila radšej smrť ako hriech. Tak „konečne objav nekonečné“ a príď!

Prihlasovanie a viac info na: www.domcek.org

Toto je len zlomok akcií, ktorých sa môžeš zúčastniť. Mnoho ďalších ich nájdeš na internetovej stránke www.vyveska.sk. Klikni a už si leto na plno.

BOH TRÓNI NA CHVÁLACH SVOJHO ĽUDU

foto: hosfonews.com

Vďakou uznávame Božiu dobrotu a chválou Božiu veľkosť.

„Nech všetko, čo má dych, chváli Pána“ (Ž 150)

Čo viac dodať k tejto modlitbe, sa dozvieme z rozhovoru:

Prečo ste sa rozhodli znovu zorganizovať pondelkové chvály?

Ďuri: Formáciou na birmovku nám prejde ročne asi 60 ľudí... Príprava sa skončila v apríli (asi), a tak sme rozmýšľali, čo ďalej. Rozhodli sme sa otvoriť chvály znovu pre všetkých. Bez akejkoľvek povinnosti pre nich. A ďalší dôvod je ten, že dosť ľudí prišlo za nami, že by aj chodili na nejaké akcie, ale nemajú u nás kde ☺.

Matthias: Takže pondelkové chvály nemajú byť obnovením nejakej tradície, skôr je to o tom, že sme sa rozhodli vykročiť do nových vecí, do ktorých veríme, že nás pozýva Boh. A práve pondelok bol najvhodnejším dátumom. Chvály sú spôsob modlitby, ktorá bezprostredne vyjadruje, kto je pre nás Boh. A chceme vidieť, ako Boh bude meniť veci okolo nás. Tak ako hovorí žalmista: „Boh tróni na chválach svojho ľudu.“ A to je dôvod, prečo to robíme, že nie sme spokojní s tým, ako vyzerajú veci okolo nás, a veríme, že jedinou zmenou môže byť Boh.

Kde hľadáte nápady na tému prednášky či štýl modlitby?

Ďuri: Nápady? To väčšinou príde samé. Boh dáva slová, a tak sa snažíme prijímať ich a uskutočňovať. A modlitba chvál? Chvála je pre mňa bránou do Kráľovstva, je to oslava Najvyššieho. Je jedno, či je človek mladší či starší. Spievať mu na chválu je fakt nádherné. Počúvať, ako veľká skupina ľudí spieva, že Ježiš je víťaz. Aleluja ☺.

Matthias: Nápady hľadáme v osobnom čase s Bohom. Nie je to o tom, čo nám napadne, ale je to výsledkom toho, čo nám Boh hovorí a my to len dávame dokopy. Je to jedna mozaika.

Kto môže prísť na pondelkové chvály? Ako často bývajú? Budú aj cez letné prázdniny?

Ďuri: Všetci môžu prísť. Každý, kto chce. Bývajú každé dva týždne, vždy v pondelok. Cez letné prázdniny ešte nevieme, ale asi nebudú tak pravidelne, ako v školskom

foto: Anežka

roku. Po prázdninách sa však vrátíme späť k pravidelnosti.

Ste veľmi aktívni v mnohých veciach, prečo ste sa rozhodli slúžiť Bohu takýmto spôsobom?

Ďuri: Dôležité je, že v tom nie sme len my traja. Priatelia ako Majo, Natka, Maťo, Veronika, sú v tom na sto percent s nami a za to im patrí veľká vďaka. Sami by sme to nezvládli. Ja proste len chcem hlásať evanjelium a hovoriť, čo Ježiš pre nás urobil.

A myslím, že robiť to priamym spôsobom je fajn. Vidieť, ako sa Boh dotýka, ako pozdvihuje z prachu. To prináša radosť ☺.

Matthias: Nevieť, či je správne položená otázka, prečo sme sa my rozhodli. Naše rozhodnutie spočíva len v stopercentnom podriadení sa Bohu vo všetkom, aj keď je to ťažké. No stále je to o tom, že spoznáme Boha a On nám ukazuje, ako to vyzerá, keď nastane Jeho vôľa na zemi, tak ako v nebi. Preto to chceme žiť a byť oddelení pre prinášanie Jeho kráľovstva spôsobom, do ktorého si nás On pozve. Je jedno, či sú to stretká, chvály, alebo iné modlitby. Hlavne nech sme stále v ňom a On v nás.

Viem o vás, že ste veselá kopa plná nápadov na všeličo možné- videá, paródie na piesne... Z čoho plynie vaša chuť tvoriť zábavu takýmto spôsobom?

Ďuri: Ono to vždy príde nejako samé, do tých chválových piesní sa niekedy hodia aj iné slová ☺. Každý má rád zábavu a v skupine sa chuť zabávať ešte znásobuje a rastie. Boh sa určite rád zabáva, a preto nemáme dôvod chodiť so smutnými tvármi ☺.

Matthias: Naša chuť plynie asi z hlbokého priateľstva bez obmedzení.

Za rozhovor ďakujem Ďurimu Urblíkovi a Matthiasovi Číkovi, verím, že pondelkové chvály prinesú veľa pozhňania.

Juli

Cez leto nemusíš byť sám,

foto: igorvozar.blog.sme.sk

daj šancu Bohu

Leto s Bohom

TAJOMSTVÁ SVÄTEJ OMŠE

II. BOHOSLUŽBA SLOVA

foto: footage.shutterstock.com

Vstupom hovoríme my k Bohu. Slovom hovorí Boh k nám. Stíšime sa, sústredíme, uvažujeme. Začínáme stôl Božieho slova. To nie sú len minulé udalosti, je to živý Boh. On hovorí k svojmu ľudu. Prostredníctvom Mojžiša a spolupracovníkov. V poslednom čase Boh prehovoril prostredníctvom Syna. On sa vyjadroval ľudským jazykom. V liturgii Boh hovorí skrze ľudí, kňaza, lektora, žalmistu, preto ľud odpoveďou Boha chváli alebo mu ďakuje.

Božie slovo znie dnes ku mne, ku tebe. Niekedy by sme si povedali: „Toto by mal počuť môj sused, manžel.“ Ale toto slovo Boh hovorí mne! Božie slovo je pre mňa zapečatené, pokiaľ nepochopím, že Boh hovorí ku mne. Ja som ten colník, farizej, apoštol, Žid a pod. Inak by platilo: „Počúva ale nepočuje, hľadá a nevidí.“ (Mt 13,13) Musím mať preto ochotu vzťahovať Božie slovo na seba.

V Písme čítame, že ľud je tri dni s Ježišom a toto slovo je im pokrmom, nápojom, dokonca nie sú hladní. Dávame veľký pozor, aby žiadna čiastočka Hostie nepadla na zem

(miništrant drží pri sv. prijímaní paténu - tácku) a ako je to s Božím slovom? K pochopeniu Písma je dôležitý dar Ducha Svätého. On je to pero, ktoré písalo sväté knihy. Aby k nám Božie slovo prišlo, je potrebné:

- 1.) Prosiť Ducha Svätého o pochopenie.
- 2.) Vzťahovať Písmo na seba.
- 3.) Túžba spojená s pozornosťou.

Potom k nám slovo prichádza. Slovo je výzva k vykročeniu, aby sme videli svoj život aj z inej stránky. Znepokojuje nás, očisťuje, povzbudzuje. Slovo je živé, ostrejšie ako dvojsečný meč (Hebr 4,12). Boh nás chce slovom meniť, pretvárať. Zasieva ho do nás a očakáva úrodu. Chce sa vteliť do našich slov, skutkov, aby sme sa my stávali živým slovom. Poklad Božieho slova vidíme v tom, ako je Starý zákon obsiahnutý v Novom zákone a Starý zákon je plný predobrazov, ktoré sa naplnili v Kristovi v Novom zákone.

Aby sme prečítali na omši aspoň podstatné časti Svätého Písma, sú čítania rozdelené: V nedele 3 čítania - trojročný cyklus. Vo všedné dni 2 čítania - dvojročný cyklus. Žalm nie

je ďalšie čítanie. Žalm je odpoveď, modlitba. Za prvého skladateľa žalmov je považovaný Dávid. Sú tvorené ako pieseň, preto by sa mal žalm spievať. Vrcholom je evanjelium. Pri slávnostiach ho prinášame v sprievode a kladieme na oltár. Počas jeho čítania držia miništranti pred evanjeliárom sviece a môže sa používať kadidlo. My vstávame, spievame „Aleluja“ a kňaz sa skláňa k oltáru pričom hovorí: „Všemohúci Bože, očisť mi srdce i pery, aby som dôstojne hlásal tvoje sväté evanjelium.“ O toto isté požehnanie prosí aj diakon od kňaza. Nasleduje výzva: „Pán s vami.“ To znamená, že Pán k nám hovorí. My robíme malý kríž na čelo, pery a hrud'. Tým naznačujeme, že slovo chceme prijímať rozumom, vyznávať ústami a uchovávať ho v srdci. Víťame Krista – „Sláva tebe Pane“. Po skončení čítania diakon alebo kňaz pobožká evanjelium a ľud chváli Boha – „Chvála tebe Kriste“.

Nasleduje homília, kázeň. Toto robili aj Židia. V Písme čítame, že Ježiš v chráme vzal knihu, čítal z nej a potom vyložil zmysel Písma (Lk 4,17-21).

Krédo (Verím v Boha) – vyznávam základné pravdy viery. Chceme robiť a konať to, čo sme počuli v slove. Preto vyznávame vieru.

Prosby sú spoločnou modlitbou veriacich za Cirkev, spásu, mier, predstaviteľov štátu, trpiacich, zomrelých alebo aktuálne potreby. Odpoveď na prosby sa môže meniť.

Neide tu teda o to, aby sme si tu niečo čítali. Je to stretnutie s Bohom, ktorý je živý. On je živé Slovo. Táto časť liturgie má úzky vzťah k Židom. Oni sa takto modlili v synagóge. V kresťanstve to má nový obsah. Je to Kristus, ktorý žije v Cirkvi, ktorý poučuje, napomína, povzbudzuje. Odchádzajme zo svätej omše s myšlienkou: „Dnes mi Pán povedal ...“

1. čítanie - Boh hovorí prostredníctvom Starého zákona

Žalm - naša odpoveď

2. čítanie - Boh hovorí cez apoštolov

Aleluja - radosť pred Bohom

Evanjelium - Boh hovorí svojím príkladom

Homília - vysvetlenie

Krédo - slovo chceme vyznávať

Prosby - modlitba veriacich

vdp. Maroš Milo

No ZBOHOM!
Čo s BOHOM?

*Líhaš v skoré hodiny,
zmývaš zarosené doliny.
Ráno na kľúče svieti,
večer to samé povie ti!*

*Dávaj pozor! Kedy prídeš?
Lež ty dvere z pántu zkýveš!
Už pýtajú ťa, zavolaj!
No ale ty ideš, mieriš vraj.*

*Buzerace, šéfi i rvúce
srdce krúti, ruce múti,
miháš v práce,
slovenská pláca máce!*

*Hoc si roky rodič,
mesiac veľa a nie dva,
dieťa nervu supravodič,
dovolenka raz a dva.*

*V sviatok kľak, šmyk
v lavice, chóry, lode,
ruky zložiť, zalomiť
v tieň, hen kostolík!*

*Pekelné žhavé nebesá,
pod zem podejme sa!
Na vodu červenú,
bielu, putňovú, ružovú.*

*V knihy! V resty – hnidy!
Frflal, prázdní prázdniny
zbrázdi strany, ťažiť
mozog zavše vlašť!*

*Kto by čakal Boha
v Medziriadku volá,
neznajboha nenapadne
uprieť oči hore, dlane !*

Rasťo

SVETOVÉ DNI MLÁDEŽE (SDM)

Koncom júla 2013 sa ulice brazílskeho Rio de Janiero naplnia davmi mladých veriacich zo všetkých kútov sveta. Poznáte už Svetové dni mládeže? Pozrite sa spolu s nami na ich zrodenie a význam.

Myšlienka SDM sa zrodila v roku 1984, keď vtedajší pápež, blahoslavený Ján Pavol II., pozval mládež z celého sveta do Ríma. Mnohí boli v očakávaní skeptickí. Môže mať mládež dvadsiateho storočia záujem o Cirkev? Avšak na Kvetnú nedeľu 22. apríla 1984 do Ríma zavítalo asi tristo tisíc mladých pútnikov, čo vyvolalo prekvapenie a nadšenie zároveň. Pápež pri tejto príležitosti venoval mládeži zvláštny dar – jednoduchý drevený kríž, ktorý stál celý rok pri hlavnom oltári svätopeterskej baziliky. Vyzval ich: „Ježišov kríž! Neste ho do celého sveta ako symbol Kristovej lásky, ktorá miluje celé ľudstvo.“ Tento kríž sa stal symbolom Svetových dní mládeže a putuje po celom svete. Neskôr pribudla aj ikona Panny Márie, ktorá bola mládeži venovaná v roku 2003.

„Bola to dobrá myšlienka, treba pokračovať.“

Tieto slová adresoval Ján Pavol II. svojim spolupracovníkom večer po skončení vigílie. A pokračovali naozaj zanietené. Rok 1985 sa vyhlásením OSN stáva Rokom mládeže. Stretnutie mladých v Ríme sa opakuje s veľkým úspechom. Práve Kvetná nedeľa je v Katolíckej Cirkvi vyhlásená za Deň mládeže. Biskupi sú povzbudzovaní, aby sa v tento deň venovali mladým, ktorých pápež nazýva budúcnosťou sveta. Základ bol pevne položený.

Svetové dni mládeže sú celosvetovým podujatím Katolíckej Cirkvi, ktorému predsedá Svätý Otec. Každé dva až tri roky sa konajú v jednej zo svetových metropol. Pri organizácii krajina úzko spolupracuje s

Pápežskou radou pre laikov, ktorá za SDM už tradične zodpovedá. Trvanie sa predĺžilo až na súčasných päť dní, pričom dátumy konania sa odlišujú. Myšlienka však zostáva – posilniť mladých na ceste za Kristom a ukázať ich dôležité miesto v Cirkvi.

RIO2013

Účastníkov v poradí už 27. Svetových dní mládeže privíta v dňoch 23. až 28. júla brazílske Rio de Janiero. Aktuálne motto SDM 2013 nás povzbudzuje: „*Chodte teda, učte všetky národy!*“ (Mt 28, 19) „Ide o veľké misijné poslanie, ktoré Kristus zanechal

celej svojej Cirkvi a ktoré je aktuálne i dnes po dvoch tisícročiach. Teraz musí toto poslanie mocne zaznieť vo vašom srdci,“ píše emeritný pápež, Benedikt XVI.

R13

Chceš sa aj ty zúčastniť SDM, avšak Rio je príliš ďaleko a tvoj rozpočet prinízky? Účastníkom sa môžeš stať aj na Slovensku! Od 26. do 28. júla prebieha paralelné Národné stretnutie mládeže R13 s bohatým programom, možnosťou stráviť čas s priateľmi, ale najmä s Bohom, ktorý ťa pozýva zatahnúť na hlbinu. (Viac informácií na www.rio13.sk/r13)

K.

UŽI SI LETO S BOHOM

Pri spomienke (či teraz skôr pri príprave) na leto sa mi celkom spontánne tlačia zo srdca spomienky na letá minulé.

MILÍ NOVOBANČANIA

Keď niekto niekde niečo začína, patrí sa predstaviť sa. O to viac, keď je pravdepodobné, že sa na týchto stránkach nevidíme naposledy. Moje meno je Tomáš Kuník. Pochádzam z Partizánskeho, ale mám radšej pôvodný názov mesta - Baťovany. Som katolícky kňaz, piaty rok pôsobím ako misionár v Albánsku. Rektor seminára mi raz položartom, polovážne povedal, že rád šokujem ľudí... Neviem. To nechám na posúdenie Vám, čitateľom. Priznávam, že moje články môžu byť občas (ale naozaj len zriedkavo) ťažšie stráviteľné. Preto dúfam, že z nich nebudete mať žalúdočné problémy, nebudaj vrede. Ak by sa u niekoho vyskytol zvýšený tlak či iný srdcovo-cievny problém, odporúčam desiatok ruženca. Za tým, čo podpíšem, si stojím, preto Vás prosím, v prípade potreby úhrady liečebných nákladov sa na mňa neobracajte; konzultujte so zástupcom poisťovne. Prijemné čítanie ☺

foto: archiv

Spomienky na noci prebdené pod hviezdami okolo lenivo hasnúceho ohňa, keď sa do takmer posvätného ticha, v ktorom z času načas počuť len zapraskanie dreva, ozve z dialky kohút, ktorý nás skoro ráno neúspešne posielal spať. Vynárajú sa mi spomienky na tábory, po ktorých som obvykle ešte tri dni nemal hlas a poteboval som dospať nielen tábor, ale aj jeho prípravu. Vynárajú sa mi spomienky na hodiny a hodiny s batohom na chrbte, keď som nadával na každý falošný vrchol, za ktorým sa pravidelne objavil ďalší a ďalší, presne vo chvíli, keď sme si už boli istí, že sme konečne hore. Či na čas, keď som visiac na lane ďakoval za záchranu života tomu, kto ma práve istil, keď som vypadol zo steny (inak bežná vec; kto lezie, vie). Rád si spomínam, ako som nedôverčivo pozeral na raft, do ktorého som mal prvýkrát sadnúť a aj na to, ako nás prevrátilo, a ja som sa z vody vynoril pod ním, takže som chtiac-nechtiac zasa musel pod vodu, aby som sa dostal na vzduch. To všetko patrí k mojim letám takmer neoddeliteľne. A ešte oveľa, oveľa viac. Ale postupne.

Začnem túrami Mám ich v nohách

celkom dosť. Chcem sa podeliť o tú, ktorú si cením ako najvzácnejšiu trofej. Mal som šestnásť a v rámci skautingu som plnil rôzne úlohy. Jednou z nich bola túra – 100km za 48 hodín. Išli sme vo dvojke s tatom. Ráno na svätú omšu, potom nás kamarát Ludvo zaviezol do Podhorian (NR) a odtiaľ sme šli celý hrebeň Tribča a Vtáčnika až do Handlovej. Dali sme to za 29 hodín, z čoho 6 boli prestávky. Bolo zima, aj horúco. Veselo, aj úzko. Smiali sme sa, ale aj vadili. Šli sme spolu, ale občas s veľkým rozstupom, aby sme sa navzájom nedemoralizovali, lebo občas nastalo frflanie horšie ako medzi starými Židmi na púšti. No a čo, že som mal ešte skoro týždeň obviazané členky! Dokázal som to, čomu nikto neveril. Nikto. Okrem tatka, ktorý nielen veril, ale šiel do toho so mnou.

K letu, ale nielen k nemu, patrí aj lezenie. Viac som k nemu priúchovel v seminári, na istý čas sa mi stalo náhradou za lietanie, o ktorom ešte bude reč. Lezenie môže a nemusí byť adrenalinový šport. Osobne sa mi najviac páči výraz už osláveného kňaza Jožka Krišandu "skalná gymnastika". Nejde o extrém. Hoci si spomínam, ako mi v polke steny (asi 30m nad zemou) okolo hlavy presvišťal kameň o niečo väčší ako tenisová lopätka, či ako sa mi k nohám doslova skotúľal spolubrat, ktorý chcel skúšať za každú cenu, hoci sme už boli unavení. Nedostal sa ani po prvé istenie. Skončilo to pár odreninami, pohľadom žaby z prachu a jeho slávnostným: „Ok, končíme.“

K niektorým mojim letám, najmä tým posledným, patrí aj rafting. Nie som nejaký extra plavec, takže je to pre mňa ideálny šport. Totiž, keď sa pri raftingu ide cez palubu, obvykle stačí zachovať paniku, postaviť sa na nohy a vykráčať na breh. Samozrejme, neslobodno zabudnúť, že voda je kamoš. A ako každého partáka ju treba rešpektovať. Má svoje zákony a svoje tajomstvá.

Toto všetko sa dá zažívať na jednej kope, ktorej sa všeobecne hovorí tábor. Možno je teraz jasnejšie, prečo po ňom treba dospávať

a prečo mi po ňom obvykle chýba hlas.

No a ako posledná aktivita ostáva lietanie (lebo najlepšie nakoniec). Rástol som na letisku; od malička som bol uchvátený výškou, pohľadom zhora, túžbou vidieť veci inak – s vedomím, že táto túžba sa dá aspoň čiastočne zrealizovať. Preto tak rád stúпам do výšin. Či už po horských chodníčkoch s batohom, či objavujúc zákony adhézie a gravitácie na skale, alebo (a to najradšej) aerodynamiky a meteorológie, kedysi s rogalom, dnes s paraglidingom.

A čo má toto všetko spoločné s Bohom? Všetko. Veď aha:

Na túre: Putovanie, cesta, pohyb smerom k cieľu, vpred. Jedna z činností najvlastnejších človeku. Učí mať so sebou všetko potrebné a zároveň len to potrebné. Kráčať za Pánom sa nedá s batohom zbytočností. Treba mať „Božiu výzbroj“ (Ef 6,11-17). Občas ťaží, ale chráni. Treba si na ňu zvyknúť, naučiť sa v nej chodiť (1Sam 11,39), aby nebola na oštaru, ale aby sa stala súčasťou každého dňa. Keď je na túre či v živote ťažko, keď príde kríza, spomeniem si vďačne na výrok Ľudovíta Štúra: „Naspäť cesta nemožná, napred ísť sa musí.“

Pri lezení: Lezenie je o prekonávaní strachu, ale nie o bezhlavej odvahe. O posúvaní vlastných schopností, ale nie o šialenom riskovaní. O dôvere v toho, kto istí, prípadne radi, kam položiť nohu a čoho sa chytiť. O vydaní maxima a o spoľahnutí sa na to, že keď to nevydá, nie si odkázaný na seba a odsúdený na posledný pád, lebo dolu niekto pevne drží lano, na ktorom visíš. To zároveň umožňuje nezačínať stále od začiatku, ale odtiaľ, „odkiaľ si padol“ (Zjv 2,5). Premyslieť si dobre nové kroky počas odpočinku visiac na lane je ako robiť pokánie – načerpáš silu a skúšaš ísť ďalej. Nie je to individualizmus, ale tímová práca; nie je najmä o osobnom výkone, ale o dôvere v toho, kto istí. Lebo ak neveríš lanu, skobe, partákovi a tak trochu aj sebe, tak sa ku skale nepriblížiš. Ak si veríš

až príliš, riskuješ, že o zážitkoch z lezenia nebudeš rozprávať ty. Priatelia budú na teba v dobrom spomínať.

Na vode: Rafting je výsostne tímová práca. Ešte viac ako lezenie. Pripomína mi Petrovu loďku – Cirkev. Na divokej vode niekto dáva pokyny a všetci pracujú na dosiah-

nutí cieľa. Ak niekto vypadne, nestačí, že má vestu a že sa po prúde nejako dostane do bezpečia. Je to priveľké riziko a okrem toho chýba v tíme. Preto sa mu hodí záchranné lano. Vtedy, a len vtedy, sa rafting stáva neopakovateľným zážitkom, keď každý robí čo má, keď každý dáva zo seba to najlepšie, aj keď dochádzajú sily. Na jednom rafte nás chytil dážď a silný protivietor. Taký silný, že sme museli pádlovať aj dole prúdom, lebo nás vracalo. Nikto nerozmýšľal o tom, že nevládze. Nebol na to čas. Zaberalo sa na každé „hop“!

Pod hviezdami: O tom, čo sa prežilo, sa potom rozpráva večer pri ohni. Podelenie sa o silu zážitku vo vedomí Božej blízkosti a radosti z toho, čo sme prežili, pohľad na nebo posiate hviezdami a istota, že sme si vzájomne oporou nás ženie vpred s túžbou prekonávať ďalšie a väčšie výzvy. Spoločne. Taká noc môže byť neopísateľne krásna aj bez kvapky alkoholu.

Medzi nebom a zemou: Lietanie je realizáciou odvekej túžby človeka. Závisí od pilota a zároveň od veľa vecí, ktoré nevie ovplyvniť – napríklad počasie. Lietanie za každú cenu sa obvykle končí (v lepšom prípade) zranením. Aby bolo radosťou a nie úz-

kosťou, treba veľa pokory pred Stvoriteľom. Atmosféra ticha vysoko nad zemou dáva poznať nielen veľkosť Stvoriteľa, ale aj vznesenosť stvorenia, nad ktorým sa, ako „prášok na váhe“ (Iz 40,15), vznáša človečik. V tomto výrečnom tichu, kde nepočuť zhon a krik, len tiché pohľadzane tváre slnečnými lúčmi a nárazmi vetra, sa zrazu mení pohľad na svet. A nielen preto, že je tu priam nutnosť dívať sa na svet z výšky, no nie povýšenecky; s odstupom, ale nie s nezájumom; zhora, no nie s pohrdaním, ale s úctou. Totiž, ono to slniečko vytiahne na tvár nielen bronz, ale aj úsmev a vetrik vyfúka z hlavy všetko nepodstatné. Nie nadarmo ich sv. František nazýva bratmi.

Mohol by som pokračovať. Netreba. Chcel som povedať, že dôležité je len jedno: robiť všetko s Bohom. Všetko nás má viesť bližšie k Nemu. Modlitba, domáce práce, šport, oddych, štúdium, vzťahy... Všetko. Skús sa na toto leto nastaviť práve takto: „Bože, chcem všetko robiť s tebou, aby si ty so mnou mohol robiť, čo chceš.“ Nebude to ľahké, ale bude to nezabudnuteľné dobrodružstvo, ktoré neskončí návratom do školských lavíc.

otec Tomáš

MODLITBA NA LETO

Pane, viem, že by som sa Ti mala venovať denne. Nie len keď niečo potrebujem. Väčšinou svoje modlitby k tebe zintenzívňim počas skúškového obdobia. Prečo sa ti nedokážem venovať pravidelne? Tak ako Ty máš na mňa každý deň čas a počúvaš ma vždy, keď začnem hovoriť. Tak isto by som si mala ja uvedomiť, že aj Ty mi potrebuješ niečo povedať. Nikdy Ti však v tom nedám priestor. Rýchlo len odrapocem svoje problémy a Pane, staraj sa. Prosím ťa o vzťah, v ktorom dám miesto aj Tebe. Chcem sa naučiť počúvať. Chcem vedieť, čo mi chceš povedať. Nauč ma, Pane, stíšiť sa a v tichosti si vypočuť Teba. Väčšinou si ťa dám nabok najmä počas prázdnin. Ale toto leto si chcem užiť s Tebou. Amen

Mony

foto: gospeltempleholiness.org

Keď sa blížila slávnosť Zoslania Ducha Svätého prosili mnísi svojho opáta blahoslaveného Jordána, aby im povedal nejaké povzbudivé slová pre život. Ctihodný Jordán nevládol veľa rozprávať. Preto ich poprosil: „Prineste mi pohár vody“. Keď mu ho priniesli, vodu vylial a nalial do pohára víno. „Pochopili ste?“ pýtal sa spolubratov. Potom pokračoval: „Aby pohár mohol byť naplnený vínom bolo potrebné z neho vyliať z neho vodu. Drahi moji spolubratia podobne nám treba konať, aby sme mohli byť naplnení Duchom Svätým.“ Týmto výrokom kázanie skončil.

Otváranie sa Duchu Svätému patrí medzi základy duchovného života. Ak si pripomenieme slová východných Otcov, tak sa dozvieme, že stretnutie len so sebou samým prostredníctvom uzobranosti je nedostačujúce pre prehlbovanie duchovného života. Máme sa otvárať pre pôsobenie Ducha Svätého. Je to veľmi dôležité, pretože podľa Otcov, ak sa človek uzatvára pred Duchom Svätým, nie je až do základov „úplným“ človekom. Sv. Irenej hovorí, že človek je tvorený z troch prvkov: telo, duša a Duch Svätý. Takto chcel zdôrazniť, že človek dosiahne svoju „plnosť“, až keď sa otvorí Bohu. Afraat Sýrsky tieto slová podčiarkuje, keď hovorí, že Duch Svätý je nám dávaný vnútorne tak hlbokým spôsobom, že sa takmer stáva časťou nášho „ja“. Teofan Zatvorník, veľký ruský duchovný autor, nazýva Ducha Svätého „dušou ľudskej duše“ a cieľ duchovného života vidí v „postupnom zduchovnení duše i tela“.

Aj týchto niekoľko vyjadrení nám pripomína, že plnosť života nedosiahneme bez Ducha Svätého. Bez Ducha Svätého, ako to vystihol Atenagoras, je Boh ďaleko, Kristus patrí minulosti, Evanjelium je mŕtvou literou a Cirkev jednoduchou organizáciou. Autorita

je mocou, misie propagandou, náboženský kult archaizmom a mravný život je otrockým podriaďovaním sa. Všetko sa to mení sa Duchom Svätým a v ňom. Všetko sa zušľachťuje a všetkému sa vlieva život. Tak už Boh nie je ďaleko, veď Božie kráľovstvo už prišlo. Zmŕtvychvstalý Kristus nie je minulosťou, ale je stále prítomný, je s nami po všetky časy. Evanjelium nie je mŕtva litera, ale moc a život. Cirkev nie je iba organizácia, ale predstavuje trojičné spoločenstvo. Autorita nie je mocou, ale mení sa na službu. Misie vďaka Duchu Svätému sa stávajú ponukou k spásu. Liturgia nie je archaizmom, ale spomienkou a realizáciou prísľubu. Nakoniec, mravnosť je proces zbožšťovania človeka.

Veríme, že Duch Svätý jestvuje, pripomeňme si k tejto skutočnosti slová sv. apoštola Pavla Rimanom: „Božiu lásku rozlieva v našich srdciach Duch Svätý, ktorý je nám daný“. To znamená, že Božia láska nezostáva uzavretá, uzamknutá v Bohu, ale v Duchu Svätom sa vlieva do našich srdiec. Čaká, až mu otvoríme svoje srdcia. „Hľa, stojím pri dverách a klopem. Kto počúva môj hlas a otvorí dvere, k tomu vojdem a budem večerať s ním a on so mnou“.

Svoje srdce otvárame Duchu Svätému tým, že sa predovšetkým odpútavame od hriechu, a tiež vtedy, keď nie sme zaujatí len sami sebou. Hriech totiž zatvára srdce pred Duchom Svätým. Keď je v srdci hriech, vtedy tam nie je miesto pre Ducha Svätého. A ako dosiahnuť, aby sme prestali byť zaujatí výlučne sebou? Počúvajte, čo nám radí Brigita Švédska: „Boh s nami zaobchádza ako žena, ktorá ide do riečky prať prádlo. Namydlí ho, medlí ho v rukách, pláka ho, ale dáva veľký pozor, aby ho nepustila a neodniesol ho prúd rieky. Podobne i Boh dopustí, aby sme mali starosti, aby sme mali neúspechy, pocítili prekážky, vystavuje nás rôznym skúškam, aby nás zbavil sebalásky, a aby nám dal zreteľne pocítiť, že bez neho nemôžeme nič. Neopustí nás však, chce nás jednoducho zbaviť nášho sebauspokojenia, aby nás mohol naplniť Duchom Svätým“.

Treba sa nám neustále snažiť, odpútať od prílišných starostí o svetské veci. Prvé miesto v srdci majú mať Božie veci. Stále máme mať na pamäti Ježišove slová: „Hľadajte najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko dostanete navyše“. Nado všetko sa nám treba modliť o dary Ducha Svätého dokonalou modlitbou. To znamená tak, že pri modlitbe sa snažíme hlboko prežívať Božiu blízkosť. Veď vo Svätom písme je napísané: „On je nie je ďaleko od nás, v ňom žijeme, v ňom sa hýbeme, v ňom sme“. (Sk 17,27n) A sv. Pavol Efezanom napísal: „Boh je Otec všetkých a preniká všetkých a je vo všetkých“. Neustále prosme o dary Ducha pamätajúc na Kristove slová: „O čo skôr dá nebeský Otec Ducha Svätého tým, čo ho prosia“. (Lk 11,13)

Mali by sme neustále túžiť po daroch Ducha vlastne po Pánovi a jeho Duchu, aby mohol on v nás konať a pôsobiť. Sv. Augustín nám v tomto smere pripomína: „V takejto svätej túžbe sa cvičíme natoľko, nakoľko očistíme svoje túžby od lásky k svetu. Najskôr treba vyprázdniť to, čo má byť naplnené. Vylej zlo, lebo máš byť naplnený dobrom. Predstav si, že ťa Boh chce naplniť medom. Ak si však plný octu, kde dáš med? Treba z

nádoby vyliať, čo v nej bolo a treba nádobu vyčistiť, aj keď namáhavo a úporne, aby sa stala súcou na niečo. Či povieme med, či povieme víno, či povieme zlato, nech však povieme čokoľvek, nie sme schopní vysloviť, čo chceme povedať. Volá sa to Boh. A keď povieme Boh, čo sme povedali? Táto jediná slabika je všetko, čo očakávame. Čokoľvek teda sme schopní povedať, všetko je menej. Rozšírme sa pre neho, aby nás naplnil, keď príde. Budeme mu podobní, lebo ho budeme vidieť takého, aký je“.

Zo Skutkov apoštolov vieme že, keď sa vrátili z Olivovej hory jednomyslelné zotrvali na modlitbách spolu so ženami a s Ježišovou matkou Máriou a všetci boli naplnení Duchom Svätým. Táto jeho túžba zotrvala a i nás chce naplniť Duch Svätý svojimi darmi. Chce to preto, lebo Boh je láska a v nekonečnom a večnom Bohu prúdi láska od Otca k Synovi a od Syna k Otcovi a tá láska je dokonalá, živá a je to Tretia Božská osoba, ktorú voláme Duch Svätý. Duch Svätý túži do našich pripravených a otvorených srdiec vliať svoje dary: múdrosť, rozum, radu, silu, poznanie, nábožnosť a bázeň Božiu. Tiež nám chce ponúknuť svoje ovocie, ktoré sv. Pavol vymenováva: láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, vernosť, miernosť, zdržanlivosť. Už z počutia pozorujeme, že tieto milosti sú rozličné, ale Duch je ten istý, ako nás ubezpečuje sv. Pavol v liste Korintanom. Tieto duchovné hodnoty nám Duch Svätý ponúka preto, aby náš život bol krajší, radostnejší, šťastnejší. Boh chce rozdávať svoje dary skrze Ducha Svätého – Darcu Darov. On nechudobnie, keď rozdáva. Má pre všetkých dosť a pre každého to, čo potrebuje. Duch Svätý je Vodou, ktorá dáva život, Ohňom, ktorý hreje, Svetlom, ktoré osvecuje cestu, Oblakom, ktorý dáva vlhu, Holubicou, ktorá prináša pokoj. Jeho prvým a najväčším darom je láska, v nej sú skryté všetky ostatné dary. Bez jeho pomoci by sa nám nedalo žiť a s jeho pomocou zvládneme všetko.

br. František Štrba OSB

ČASOPIS IN! Z ČECH NA SLOVENSKO

Představujeme vám časopis, který v Česku vychází od roku 2005 a v současné době se začíná šířit i na Slovensku.

Jedná se o křesťanskou protiváhu běžným dívčím časopisům. V každém čísle najdou děvčata články o víře, rozhovory se zajímavými lidmi, postřehy o vztazích, aktuálních dívčích problémech, hudbě, kultuře nebo módě. S časopisem IN! spolupracují psychologové a zkušení pedagogové i kněží s velkou praxí v práci s mládeží. Kromě toho, ale mají v IN!u své místo články od mladých redaktorek i čtenářek samotných.

Jeden z mnoha ohlasů: *Ahoj-ky redakce. Chtěla bych vám moc poděkovat, že časopis IN! je. Díky vám jsem se dozvěděla spoustu věcí, na které jsem se bála nebo styděla někoho zeptat. Ale nejvíc mě časopis podporuje ve víře. :-)* Děkuji Verča (12 let).

Jak získat IN! na Slovensku?

Pro slovenská děvčata je nejvýhodnější časopis předplatit na www.info.in.cz nebo na slovenském čísle 0452028925. Jeden časopis stojí 1,40 €, předplatné na rok 15,40 €.

IN! není jen časopis

IN! se účastní i setkání mládeže a hudebních festivalů se svým stánkem, kde je kromě setkání s tvůrci časopisu možnost i zakoupit oblečení s IN!ovým designem. Tento stánek najdete na setkání R13 od 26. do 28. 8. 2013 v Ružomberku

Helena Filčíková – časopis IN!

PodNEBIE

eRko tábor

LETNÍ KŘESŤANSKÝ TÁBOR PRO DETI

PRÍD S NAMI TOTO LETO DOBYŤ SVOJ HRAĐ

KAM? NA KOLÁJOV PRI BANSKEJ BESTRICI

KEDY? 22. - 27. JÚLA 2013

KTO? DETI OD 6 DO 14 ROKOV (MÁ DETI MA PO DOHODO)

CENA? - 45€ PRI ÚČASTI & 50€ PRI NEÚČASTI

AKO SA PRIHLÁSIŤ?

PRIHLÁSIŤ SA MÔŽES OSOBNĚ 29. JÚNA 2013
OD 9:00 DO 12:00 V UBYTOVNI V PASTORÁLI
(PRIHLÁŠKY NÁJDEŠ V SAMOSTI U PASTORA MICHALA)

ALI DO TELEFONICKY NA ČÍSLACH:

0944 123 181 (KIM BALCO)

0948 515 742 (FILIP GULAJ)

TÁBOR FINANČNE PODPORUJE

VŠETKO SMIEM?

Leto je konečne tu. Cítiš tú príchť slobody? Ako s ňou naložíš, je na tebe...

Boh nám dal slobodnú vôľu. Úžasný dar z lásky. Túži po tom, aby sme ho milovali. Aká by to však bola láska, keby bola nútená? Láska je láskou len v slobode. Zároveň je dôkazom dôvery. Boh riskuje, že si nevyberieš život s ním, že ťa stratí. Môžeš ho milovať, môžeš ho ctiť, môžeš ho chváliť. Smieš na jeho chrbát zložiť svoje starosti, vychutnávať Božiu lásku plnými dúškami a odpočívať v jeho náručí. Môžeš zakúšať Božie kráľovstvo tu a teraz. Môžeš, no nemusíš. Smieš ho aj odsúvať na vedľajšiu koľaj, ignorovať jeho hlas a náklonnosť. Nemusíš vôbec veriť v jeho existenciu. Smieš dokonca urážať jeho meno, zraňovať ho, nik ťa nedonúti nerobiť to. Rozhodnutie zveril nám, ľuďom. Tebe. Mne. „Všetko smiem.

Ale nie všetko osoží.“ (1Kor 6,12)

Ak máme naozaj slobodnú vôľu, čím sú potom prikázania? Prikázania sú darom, sú návodom. Ukazujú cestu životom, po ktorej môžeš kráčať v Pánovej prítomnosti. Správny smer ti pomáha nájsť aj svedomie, Boží hlas v tvojom vnútri. Pán ti takto dáva akési „smerové tabule“. Veľmi chce, aby si žil ten úžasný život, ktorý pre teba prichystal. *Ako je napísané: „Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo, ani do ľudského srdca nevyšťúpilo, čo Boh pripravil tým, ktorí ho milujú.“ (1Kor 2,9)* Nemýľ sa. Boh nie je závislý od tvojej lásky, hoci po nej veľmi túži. To my potrebujeme Boha, aby sme mohli žiť. Za tvoje šťastie však dáva seba samého. Výber cesty je iba na tebe.

foto: ephesians4-15.blogspot.sk

Diabol sa všemožne snaží zmiať ťa. Zakryť ti oči pôžitkami tohto sveta, aby si nevidel, kam kráčaš. Si mladý, bav sa, žiješ len raz, chyby neľutuj, užívaj si naplno, Boh na teba kašle, aj tak si hriešny a nehodný. Ponúka pár sekúnd potešenia. Tridsať strieborných za zradu. Chce ťa vytrhnúť z Božieho náručia. Pravdou je, že ťa nenávidí. Pre večný život, ktorý máš v Kristovi, pre nekonečnú Božiu lásku k tebe, pretože jeho podstatou je nenávisť. Chce aby miesto, ktoré pre teba pripravil Boh v jeho Kráľovstve, ostalo prázdne. Chce smrť. Vie, že už dávno prehral. Snaží sa však so sebou strhnúť do zatratenia všetko, čo môže. „*Buďte triezvi a bdejte! Váš protivník, diabol, obchádza ako revúci lev a hľadá, koho by zožral.*“ (1 Pt 5,8)

„Predložil som vám život i smrť, požehnanie i kliatbu! Vyvol' si život, aby si zostal nažive ty aj tvoje potomstvo, keď budeš milovať Pána, svojho Boha, a po-

slušne a verne sa vinúť k nemu; lebo pre teba to znamená život a dlhodobé prebývanie v krajine, o ktorej prisahal Pán, tvoj Boh, Abrahámovi, Izákovi a Jakubovi, že im ju dá.“ (Dt 30, 19-20) Tou krajinou je Nebeské kráľovstvo a večný život, ktorý pre teba tvoj Stvoriteľ pripravil. Čo teda znamená sloboda s Bohom? Vieru, nádej a lásku, ktorá prevyšuje všetko. Je to neustála možnosť radovať sa a odpočívať v Pánovom vykúpení. Aká sladká sloboda. Tento svet ti ponúka celkom iný rozmer slobody. Slobodu sebeckta a pýchy. Slobodu, ktorá ničí dobro, zabíja život a zotročuje tých, ktorí ju vyznávajú. Hriech robí zo synov otrokov. Tvoj milujúci Otec robí presný opak.

„Hľa, dnes som predložil pred teba život i šťastie a smrť i nešťastie.“ (Dt 30,15) Čo si vyvolíš?

K.

**Všetky naše dni sú v Božích rukách,
a pretože život a milosrdenstvo
pramenia z tohto zdroja, niet ani
najmenšieho dôvodu znepokojovať sa.**

Ján XXIII.

foto: cauldronsandcupcakes.com

PÁR SLOV O . . .

SLNEČNÝCH OKULIAROCH

Po dlhej zime prišlo skoré leto a zimné rukavice sme vymenili za slnečné okuliare, aby sme svoje oči chránili pred ostrými lúčmi slnka. Viete na akom princípe fungujú práve také slnečné okuliare?

Poznávacie okienko

Slnečné okuliare fungujú na báze filtra, čiže bránia určitým zložkám slnečného svetla, aby vnikli do oka. Tmavšie sfarbené sklá prepúšťajú menej svetla. Rovnako aj sklá rôznych farieb viac či menej skresľujú to, čo vidíme. Náš pohľad potom nezodpovedá realite. Vidíme svet zafarbený fóliou alebo plastom na slnečných okuliároch. Čím sú okuliare tmavšie a výraznejšie zafarbené, tým viac skresľujú skutočné farby a tým horšie vidíme.

Dalo by sa povedať, že slnečné okuliare fungujú podobne ako závoj. Čo myslím pod pojmom závoj? Nejaký druh tkaniny, ktorá je dostatočne priesvitná na to, aby cez ňu človek niečo videl. Rovnako ako v prípade slnečných okuliarov, by sa dalo povedať, že chráni zrak pred niektorými druhmi slnečného žiarenia. Akurát, že v tomto prípade aj zhoršuje náš pohľad.

Paralela

Ako by sa tieto poznatky dali aplikovať na náš vzťah k Bohu?

Na úplnom počiatku boli Adam a Eva v raji s Bohom, hľadeli na Boha. Lenže potom svoj vzťah k Bohu zničili a ich hriech nás oddelil od Boha.

Keď sa potom Izraelitom zjavoval Boh,

vždy si zahalili tvár, aby ho nevideli, pretože verili, že človek, ktorý sa pozrel na Boha, zomrie. Ľudia si sami chránili zrak pred pohľadom na Boha.

Ježiš Kristus prišiel na svet, aby premostil našu vzdialenosť od Boha, preto nám je pri krste odpustený dedičný hriech našich prarodičov a od Boha nás potom oddeľujú už iba naše osobné hriechy. Tie by sa dali chápať ako istý typ závojov alebo filtrov, ktoré rušia náš priamy pohľad na Boha.

Tieto filtre sa však od tých na slnečných okuliároch výrazne odlišujú. Slnečné okuliare nosíme, aby sme chránili svoj zrak, ktorý je limitovaný fyziológiou ľudského oka. Lenže náš duchovný zrak nie je ničím limitovaný, takže, ak odstránime (áno, my sami, každý tie svoje) filtre a závoje, ktoré nám bránia v pohľade na Boha, neublíži nám to. Naopak, je to jeden z našich životných cieľov – „Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha.“ (Mt 5,8)

Ako na to?

Predsa očistiť srdce. Čím je naše srdce zašpinené? Hriechmi! Takže: prijať sviatosť zmierenia, no a neherešiť.

Ďalej hľadať a spoznávať Boha, rozprávať sa s Ním = modliť sa a spolu s Ním ísť za ľuďmi.

Daniela

PODNEBIE

Letný tábor 2013

KEDY: 12.8. - 17.8. 2013
KDE: Banská Štiavnica (Počúvadlo)
KTO: Žiaci 1.-9. ročníka
CENA: 70 eur (Každý ďalší súrodenec o 5 eur menej)
Prihlášky si môžete vyzdvihnúť u triednych učiteľov alebo na www.facebook.com/letny.tabor.nb
Bližšie informácie:
Tomáš Štrba: 0902 808 039
Lucia Budinská: 0944 275 904

VNÚTORNÉ ZRANENIA

KEĎ MINULOSŤ OVPLYVŇUJE NAŠU PRÍTOMNOSŤ

foto: gotowall.com

Najpodstatnejším nástrojom vnútorného uzdravovania je Božia láska, ktorá je motorom všetkého. Jeho podmienkou je zas otvorený postoj nášho vlastného srdca prijať uzdravujúcu Božiu moc. V procese uzdravovania je tiež nápomocná podporná skupina alebo niekto, kto nás bude sprevádzať týmto procesom. Vnútornému uzdravovaniu musí predchádzať zranenie (bez neho by uzdravenie nebolo potrebné), ktoré je sprevádzané utrpením. A práve o vnútorných zraneniach si dnes povieme viac.

Už z názvu môžeme usúdiť, že ide o zranenia, ktoré zasahujú vnútorný svet človeka. Priamym spôsobom sa tak týkajú psychiky a emocionality človeka. Vzhľadom na to, že človek je trojdimenzionálna jednota (jednota tela, duše a ducha), majú vplyv aj na ostatné časti ľudského bytia, keďže sa tieto dimenzie nedajú od seba oddeliť.

Vnútorné zranenie môže mať vplyv aj na našu telesnú schránku. Môže vyvolať tzv. psychosomatické poruchy, kedy sa psychic-

ké problémy prejavujú vo forme ochorení a ťažkostí rôznych orgánov ľudského tela (napr. žalúdočné vredy, ktorých príčinou je najmä nadmerný stres). Taktiež ovplyvňuje i duchovnú stránku, kde sa to môže prejaviť napr. neschopnosťou vnímať Boha.

Vnútorné zranenie môžeme definovať ako traumatický zážitok, ktorý sa stal v minulosti, ale pôsobí na nás aj v prítomnosti. Priamo sa dotýka psychickej dimenzie človeka, avšak pôsobí na celú jeho bytosť.

PODNEBIE

foto: imgur.com

Od počatia až do smrti

Kedy podľa vás vznikajú vnútorné zranenia? Počas detstva alebo až v puberte či v dospelosti? Správne sú všetky možnosti. Vnútorné zranenia totiž môžu vznikať od momentu počatia až do posledného výdychu.

Ako je možné, že už od počatia? Podľa pátra Eliasa Vellu je to napr. vtedy, keď moment počatia nebol aktom lásky, ale len úkonom žiadostivosti; mohlo ísť o násilné počatie. Dôvod, prečo to má na nás vplyv už aj pri počatí, je ten, že hoci o tele ešte v tomto momente nemožno hovoriť, avšak ducha, ktorý zachytáva takéto podnety, máme už od počatia. Ďalšie zranenia môžu vznikať počas tehotenstva, napr. keď je dieťa rodičmi odmietané, alebo je odmietané jeho pohlavie (toto sa považuje za jeden z faktorov rozvoja homosexuality, existujú dokonca aj názory, že ide o možnú príčinu jej vzniku). Dieťa je totiž schopné vnímať matkinu pocity už v jej lone. Reaguje tiež na stres či nepokoj. Je dôležité uvedomiť si, že zranenia, ktoré vznikli ešte pred narodením, nie sú o nič menšie ako zranenia, ktoré zakusujeme počas života. Dokonca aj priebeh pôrodu nám môže spôsobiť zranenia, napr. keď je pôrodný personál necitlivý, pôrod je predlžovaný, ťažký apod.

Najviac zranení prirodzene utrpíme počas života mimo matkinho lona. Do obdobia troch rokov si však na žiadne nepamätáme, pretože nemáme natoľko vyvinutú pamäť. Ešte si neuvedomujeme samých seba. Preto sú naše prvé spomienky najčastejšie

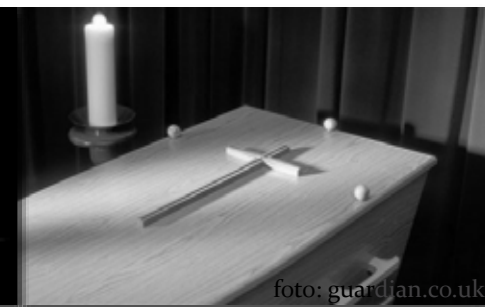

foto: guardian.co.uk

z obdobia troch až šiestich rokov. Avšak to, že si vzniknuté zranenia nepamätáme alebo si ich neuvedomujeme, vôbec neznamená, že na nás nepôsobia. Práve naopak. Tým že si ich nepamätáme, môžu nebadane a silne pôsobiť na náš život. Preto ak chceme odhaliť takéto zranenia, musíme sa buď pýtať našich blízkych, alebo sa modliť k Duchu Svätému, aby nám zjaval momenty, ktoré v nás vytvorili dané zranenie (napr. zanedbávanie zo strany rodiča) a aby nám poskytol silu a otvorenosť srdca prijať uzdravujúcu Božiu moc.

Ďalším plodným obdobím pre vznik vnútorných zranení je školský vek. Tu je totiž od nás požadovaný výkon alebo sa ocitáme v najrôznejších sociálnych interakciách, na ktoré nie sme pripravení. Neskôr v puberte a dospievaní sa zas formuje naša identita, a preto sme takisto veľmi citliví na rôzne situácie, problémy vo vzťahoch, ale najmä na vlastné sebahodnotenie. Na druhej strane toto všetko závisí aj od lásky a prístupu našich rodičov k nám. Je to niečo úplne iné, keď rodinu a domov považujeme za miesto bezpečia a ochrany, ako keď je pre nás miestom najväčšieho boja.

Zdanie môže klamať

Z uvedeného by sa nám mohlo zdať, že zranenia vznikajú len pred narodením alebo v mladosti. Je pravdou, že v tomto období ich vzniká najviac, pretože sa tvorí naša osobnosť a je veľmi citlivá na akékoľvek podnety z okolia. Bolo by však mylné myslieť si, že v dospelosti či starobe sa nám už nič nemôže stať. Práve naopak, aj v tomto

období toho môžeme veľa utržiť. Veľké zranenia nám môže spôsobiť napr. zistenie našej neplodnosti, neschopnosť vytvorenia či budovania partnerského vzťahu alebo neschopnosť postarať sa o vlastnú rodinu. Medzi veľmi závažné zranenia v tomto období patrí aj násilie zo strany blízkeho, potrat, nevera, smrť či samovražda blízkeho (u mnohých ľudí býva často spojená s prežívaním viny a zodpovednosti za tento čin). Takéto okolnosti môžu vyústiť až do zúfalstva prežívaného v starobe pri hodnotení života. To má priamu súvislosť aj so zvýšeným počtom samovrážd v tomto období. Človek sa rozhodne ukončiť svoj život, pretože vyhodnotí, že jeho život nemá zmysel. Na druhej strane toto všetko môže byť len výsledok našich dávnych zranení, o ktorých ani netušíme alebo ak aj o nich vieme, nemáme odvahu alebo či chuť ich riešiť.

Vplyvajú na nás aj zranenia predošlých generácií?

V tejto oblasti musíme byť veľmi obozretní, pretože tu môžeme veľmi ľahko sklúzať do neprofesionality, do neposlušnosti Cirkvi, do okultizmu alebo do úplných bludov.

Katolícka teológia potvrdzuje, že na nás vplyvajú zranenia predošlých generácií, avšak len vo forme učenia sa zlých vzorcov správania od rodičov či prarodičov. Čiže, ak otec ako alkoholik vychováva svojho syna,

foto: etsy.com

učí ho zároveň rôzne spôsoby správania a zvládania rôznych situácií. Keď syn vidí, že otec rieši všetky problémy pomocou alkoholu, tak aj pre syna sa to často stáva

prirodzeným spôsobom riešenia problémov. Avšak každý človek je zodpovedný za svoje hriechy, aj keď nemôže za to, že v jeho rodine sa naučil riešiť problémy len pomocou alkoholu. Čím však je človek starší, tým viac zodpovednosti za seba preberá.

V kresťanských kruhoch je známy aj prenos rôznych problémov cez rodové korene, kde princíp spočíva v tom, že niektoré naše slabosti či problémy vlastne nie sú spôsobené vinou našich predkov a my v našom živote len trpíme za ich hriechy. Tu je veľké nebezpečenstvo zbavovania sa zodpovednosti za vlastné hriechy a pripisovanie viny predkom. Nemožno teda povedať, že ak má niekto problém s alkoholom nie je to jeho vina.

V psychológii sa v súčasnosti rozvíja odvetvie transgeneračnej psychológie rodiny. Existuje mnoho teórií i výskumov, avšak táto oblasť je veľmi ťažko objektívne skúmateľná a preto aj zistenia, ktoré sú, nemožno nijak absolutizovať. Jedna z prínosných oblastí je rodinná terapia Murraya Bowena, ktorý pracuje s genealógiou (rodokmeňom) rodiny, na základe ktorej vie o nej získať veľké množstvo informácií, ktoré boli dovtedy skryté. Tento smer je v zásade v súlade s katolíckou teológiou.

Vedieť ako a kedy vznikajú vnútorné zranenia nám môže pomôcť lepšie ich identifikovať, a tak máme možnosť vstúpiť do uzdravujúceho procesu. Takéto sebaopoznanie je veľmi dôležité, a preto si myslím, že by sme mali skúmať, čo nás trápi, prečo nás to trápi a ako sa to všetko začalo, aby sme mohli byť skutočne uzdravovaní a vytrhávať postupne zranenia aj s ich koreňmi.

Na záver ešte jedno zamyslenie o pozitívnom význame vnútorných zranení: „Náš Boh je Bohom dokonalého načasovania. Aj to najťažšie zranenie sa udeje v tom najsprávnejšom okamihu. Jeho význam je pre náš ľudský rozum často nepochopiteľný, ale Boh vie, prečo.“ (autor neznámy).

Kubbci

PODNEBIE

PO LANE KU KRISTOVI

Raz mi na náboženstve rehoľná sestra obrazne vysvetľovala, ako človek svojím hriechom vytvoril priepasť medzi nami a Bohom. Boh však poslal svojho syna, aby sa za nás obetoval, a tak vytvoril most nad touto priepasťou. Po prečítaní knihy od autora Maxa Kašparu je pre mňa vhodnejšie vymeniť myslenný most za lano.

O tom ako kráčať za Kristom sa dozvieme v tejto menej ako 100 stranovej knižke. Autor je diakon, psychiater, pedagóg a má za sebou mnoho zaujímavých publikácií. Ako sám píše, túto knižku nemohol napísať skôr vo svojom živote. Až po mnohých pádoch „z lana“ môže zhrnúť to, čo zažil a poradiť tak menej skúseným. Nemyslite si však, že vám predloží hotový „upečený“ návod na život. Nie. Max aj zo skúseností psychiatra rozumie a vidí časté chybné kroky na ceste k Ježišovi. Tie sú zhrnuté v dvoch kapitolách a dá sa im ľahko porozumieť. A to hlavne preto, že ako

aj Kristus, tak aj on používa podobenstvá a drobné príbehy ako pilulku proti nepochopeniu toho, čo chce povedať. Takýmito príbehmi je kniha skutočne preplnená.

Jeho slovám porozumie naozaj každý. Práve tým je pre mňa tento autor výnimočný. Knižku som čítal s radosťou a nadšením aj keď mi ukázala, že sa často na lano natiahnuté ku Kristovi len pozerám. Vždy ponúkla riešenie a nádej. Nádej že Ježišove ruky sú otvorené aj keď padnem tisíc krát.

foto: ikarme

TENTO TITUL NÁM VENOVALO KARMELITÁNSKE NAKLADATEĽSTVO.

PREŽÍVAJ SVÄTÚ OMŠU

Iste už mnohí čítali túto knižočku, no aj tak som sa rozhodol o nej napísať pár viet pre tých, čo o nej ešte nepočuli. Pretože si myslím že jej text je veľmi dôležitý a celkom iste zmení váš pohľad na svätú omšu.

Táto 34 stranová knižka (áno, len toľko) nevznikla tak že si Catalina Rivas pomyslela „Hmm, už viem o svätej omši toľko, musím o tom napísať knihu“. Nie, nie. Catalina knihu nikdy vydať nechcela. Raz pred svätou omšou sa jej prihovorila Panna Mária a oznámila jej toto: „Dnes je deň, kedy dostaneš poznanie a chcem, aby si dávala veľký pozor, pretože to, čoho budeš dnes svedkom, všetko, čo dnes zažiješ musíš, oznámiť ľudstvu“. A tak sa aj stalo.

Panna Mária nám konkrétne opíše každý úkon počas svätej omše, pritom

Leto s Bohom

napomína i radí. Neskôr Catalina počuje aj varovania a napomenutia Pána Ježiša. Ako sa pripraviť na omšu, kedy prísť, na čo myslieť pri obetovaní a veľa ďalších dôležitých otázok je nám vysvetlených až po záverečné požehnanie.

Osobne by som túto knižku zaradil medzi povinné čítanie každého kresťana. Ved' kto nám môže povedať o svätej omši viac ako samotný jej autor?

Tomáš

foto: donbosco.sk

SURFERKA (SOUL SURFER)

Nádherne slnečné pláže na Havaji, tyrkysové more a surferi elegantne brázdiaci po vlnách. Opálená pokožka krásnych vysmiatych ľudí a všadeprítomná pohoda, voľnosť či radosť vás uchvátia natolko až máte chuť byť tam s nimi na prázdninách, ale len do chvíle, keď...

Osudové stretnutie s...

Hlavnou hrdinkou príbehu je Bethany Hamilton (Anna Sophia Robb) amatérska talentovaná surferka, pre ktorú je pohyb na „doske“ prirodzenejší ako chôdza. Veď akoby aj nie, keď obaja rodičia sa venujú rovnakému koníčku a more majú od domu len pár metrov. Na súťažiach žne úspechy spolu so svojou najlepšou kamarátkou, namiesto chodenia do školy využíva možnosť vzdelávať sa v domácom prostredí, jednoducho skvelý život. Zlom v živote Bethany však nastáva po osudovom stretnutí so žralokom, ktorý ju takmer pripravil o život. Vďaka rýchlej pomoci zostala nažive, ale bez jednej končatiny. Takáto zmena by určite narušila život kohokoľvek a asi každý si dokáže predstaviť, o čo markantnejšie rozhádže strata ľavej ruky ambície nádejnej surferky. Zvykanie si na novú

situáciu zvláda Bethany relatívne dobre, čo možno považovať aj za zásluhu jej rodiny či priateľov, ktorí stoja pri nej a pomáhajú, ako sa len dá.

Priemerná réžia, silný príbeh, zaujímavé charaktery

Film je v mnohých ohľadoch ľahko predvídateľný, keďže pôvodom americká réžia sa snažila udržať si svoj typický štandard nevymykajúci sa príliš z hlavného prúdu.

foto: csfd.cz

foto: movies.yahoo.com

Herecké výkony v tomto prípade pridávajú na hodnotu, či už je to hlavná predstaviteľka príbehu alebo hviezdne obsadenie herečky Helen Hunt, ktorá sa dokázala vžiť do postavy starostlivej matky. Moje sympatie si získala aj postava staršieho brata Bethany, ktorý sa vždy snažil vymyslieť riešenie pre situáciu a priznávam, že by som brala brata ochotného vytiahnuť na otravných novinárov hadicu s vodou ☺.

Podmanivé vlny a nával emócií

Skeptici možno budú trochu otrávení patetickými pokrikmi, objatiami a podobnými prejavmi, no emocionálnejšie typy si určite prídu na svoje. Za zmienku nepochybne stoja aj dych berúce zábery na priesačné more, obratné surferky alebo očarujúce pláže, takže letná atmosféra vás neminie. Výber hudby príjemne dopĺňa športové, dramatické či citlivé okamihy. Film v sebe nesie okrem viacerých pekných myšlienok aj

kresťanský podtón tak šikovne zapasovaný, že vôbec nepôsobí vtieravo či nútene.

Životopis nad fikciou

Najsilnejším aspektom snímky je každopádne skutočnosť, že bol nakrútený na základe inšpirácie reálnym životným príbehom, čím prekračuje len akúsi fikciu. Keď pri záverečných tituloch na pravej strane sledujete zábery ženy, ktorá si tým všetkým naozaj prešla, je to sila. Pozeranie príbehov vo vás dokáže vyvolať rôzne emócie, ale v momente, keď si uvedomíte, že ide o osud konkrétneho človeka, dotknú sa nás hlbšie. Myslím, že je v poriadku vzdať úctu ľuďom, ktorí idú za hranice možností, síl či obmedzení a vďaka silnej viere i odhodlaniu si dokážu splniť svoj sen. Pri sledovaní filmu Surferka, možno okrem toho, že budete myslieť na Bethany, začnete premýšľať o filme, ktorý by asi natočili o vašom živote...

AdA

Videli ste zaujímavý film? Dajte nám o ňom vedieť, podelíme sa s ním spoločne s ostatnými.
casopis.podnebie@gmail.com

foto: dwellingintheword.files.wordpress.com

RACHAB

Krásna žena, prinútená byť kráľovou milenkou, pohanka a neviestka. Napriek svojej povesti sa vo svojom životnom príbehu zachovala úplne inak ako by sa očakávalo. Jej meno nájdeme aj v rodokmeni Ježiša Krista.

Rachab žila v Jerichu v období po skončení štyridsaťročného putovania Izraelitov cez púšť. Jej krása bola neprehliadnuteľná a pre ňu veľmi výhodná. Pracovala ako kráľova milienka, neskôr odstrčená zarábajúca si na život prostitúciou a dodávaním dôležitých informácií kráľovi. Zvolila si cestu finančnej istoty a luxusu, aj za cenu potlačenia vlastných túžob a poznania Boha. Od detstva počúvala príbehy o Bohu Izraelitov, ktorý rozdelil Červené more a tak ich vyviedol z Egypta. Veľmi túžila spoznať tohto Boha osobne. Chcela o ňom vedieť čo najviac, túžila žiť niekde inde, kde nebude pod dohľadom strážcov a iných ľudí čo jej nedovolili ani dýchať. Týmto životom bola znechutená a chcela s ním skončiť.

Teraz keď Izraeliti stáli za hradbami Jericha bola blízko k svojmu novému životu. Pripravení dobyť Jericho neobvyklým spôsobom štyri dni pochodovali okolo hradieb a trúbili na trúbach aby si tak podmanili Bohom zaslúbenú zem. Zatiaľ čo jerišký kráľ budoval hradby Jericha na obranu mesta, ona spoznala a schovala dvoch izraelitských vyzvedačov a oni jej vďaka prisľúbili, že počas ničenia Jericha neublížia nikomu z jej rodiny. Svoj sľub aj dodržali. Rachab okrem záchrany života chcela nanovo začať žiť svoj život.

Boh vidí do našich srdiec a pozná tie najtajnejšie túžby. Dáva nám možnosti na dosiahnutie toho, po čom túžime. Treba len slobodné rozhodnutie, odvahu a dôveru v jeho pomoc. Rachab mu dôverovala. Verila, že ak

pomôže izraelským vyzvedačom a počká kým dobyjú Jericho, dostane sa jej po čom túžila. Po páde Jericha, keď hradby spadli samé, mala možnosť pokračovať v starom spôsobe života ale ona sa rozhodla žiť medzi Izraelitmi aj za cenu opustenia vlastnej rodiny.

Salmon, jeden z vyzvedačov, sa do Rachab zaľúbil a po dobytí Jericha si ju zobral k sebe do stanu. Veľmi ho fascinovalo aký je Boh, že sa dáva poznať aj pohanom. Narozdiel od Efraima, ktorý v nej videl iba neviestku, od ktorej mu bolo ťažké prijať pomoc.

Rachab, jej viera, pohostinnosť, skutky milosrdenstva a kajúcny postoj presahujú Starý zákon. Jej meno spomína aj v Novom zákone apoštol Pavol v liste Hebrejom (Hebr 11, 31) a apoštol Jakub (Jak 2, 25). V starokresťanskej cirkvi bola zaradená medzi kajúcnice a jej životný príbeh je stále aktuálny, inšpiratívny a veľmi povzbudivý.

Boh pozná každého z nás a veľmi túži po tom, aby nám mohol plniť naše sny. Ak mu otvoríme svoje srdce dá sa nám poznať aj najsť. Treba len vytrvať a dôverovať mu. „Ak budeš hľadať Pána, svojho Boha, a nájdeš ho, keď ho budeš hľadať z celého svojho srdca.“ (Dt 4, 29)

Juli

(Podľa knihy F. Riversová Rachab. Dobrá kniha Trnava 2005 a Sväté písmo (Joz 2 a 6))

MÁM STÁLE ODPÚŠŤAŤ?

foto: totalupdate.blogspot.com

Oliver: „Kresťania majú odpúšťanie v „náplni práce“ až by sa dalo povedať, že je to ich povinnosť. Naozaj sa to vzťahuje na každého, na každú situáciu či človeka? Je vôbec možné dokázať všetko odpustiť?“

Bohuš: „Áno, je to možné, je to vec osobného a slobodného rozhodnutia každého človeka odpustiť druhému. Odpustenie neznamena, že už nebudem cítiť bolesť z vykonanej krivdy, ale znamená to, že nechcem v sebe prechovávať hnev alebo nenávisť voči človeku, ktorý mi ublížil. Je to veľmi ťažké, vyžaduje to dobrú vôľu, dostatok času a úprimnej modlitby s prosbou o silu odpustiť. Pán Boh k tomuto snaženiu pridá Božiu milosť, ktorá človeka „uschopní“ úprimne odpustiť.“

Oliver: „A čo ak človek úprimne odpustí niekomu, kto ho opäť zraní, zase mu odpustí, zase ho zraní a stále dokola. Nie je to kontraproduktívne, keď to tá druhá strana len zneužíva?“

Bohuš: „To isté sa pýtal apoštol Peter Pána Ježiša. Dostal odpoveď, že nemá odpustiť sedemkrát, ale sedemdesiatšedemkrát - teda zakaždým. Môže sa zdať na prvý pohľad, že kto stále odpúšťa, je v nevýhode oproti druhej strane, ktorá to možno zneužíva, ale to je jej problém. Ak sa rozhodnem odpustiť,

robím to v prvom rade kvôli sebe, aby moje srdce nebolo zviazané, ale slobodné, mohlo „dýchať“, aby som v ňom neprechovával hnev a nenávisť. Možno si niektorí ľudia myslia, že ak druhému neodpustia, tak vyhrali, ale týmto spôsobom napätie medzi ľuďmi iba narastá.“

Oliver: „Takže niekto vykoná niečo zlé a ja mám jednoducho zabudnúť a byť v pohode bez ohľadu na to, či si ten človek vôbec uvedomuje, že mi ublížil?“

Bohuš: „Zo srdca odpustiť, nie je ľahká záležitosť, vyžaduje to čas a samozrejme je tu priestor i pre dialóg. Nejde tu o bezduché odpúšťanie - to by bolo farizejstvo. Mám právo ubližujúcemu povedať, že ma zranil, že jeho správanie ma uráža. Ak sa tento dialóg uskutoční vo vzájomnom pokoji a porozumení, vtedy je ľahké odpustiť. Ak však druhá stránka nie je schopná počúvať, vtedy nás odpustenie stojí omnoho väčšiu námahu. Keď to s Božou pomocou dokážem, až vtedy som pochopil zmysel odpustenia.“

Ada + Sa

BLAHOSLAVENÁ CHIARA LUCE BADANO

foto: tonyassante.com

Na prvý pohľad normálne talianske dievča. Keď sa však pozrieme hlbšie, je to výnimočná mladá žena s láskou k Bohu, ktorá prevyšuje každý strach. Taká je takmer devätnásťročná blahoslavená Chiara Luce Badano.

Narodila sa 29. októbra 1971 v talianskom mestečku Sassello. Bola jediným vyťúženým dieťaťom Ruggera a Marie

Terezie Badano, hlboko veriacich ľudí. Jej dievčenské srdce onedlho zahorelo láskou k Ježišovi, ktorú vnášala kamkoľvek prišla. V momente, keď v škôlke videla obrázky zo života chudobných detí, zatúžila byť lekárkou na misiách v Afrike. Jej vnímavosť a hlad po Bohu boli naozaj výnimočnými. Ako desaťročná sa stala členkou kresťanského hnutia Fokoláre. Po tom, ako sa zúčastnila prvého kongresu, píše Chiare Lubich, zakladateľke hnutia: „Bol to pre mňa prvý kongres a musím napísať, že to bol úžasný zážitok. Objavila som pri ňom opustenosť Ježiša v susedoch, ktorí prešli okolo mňa.“ V tom čase mala 12 rokov. Práve od Chiary Lubich dostala svoje druhé meno, „Luce“, v preklade svetlo.

V bare s Kristom

Chiara bola svojimi blízkymi opisovaná ako usmievavé, normálne dievča. Rada spievala a tancovala, vychutnávala si prechádzky v prírode, športovala a stretávala sa s priateľmi. Na lásku k Bohu však nikdy nezabúdala. Pri jednom z rozhovorov sa jej matka opýtala či sa s kamarátkami v bare rozprávajú aj o Ježišovi. Chiara povedala: „Nepotrebujem hovoriť o Kristovi. Ja im ho musím prinášať.“

Jej život sa radikálne zmenil v sedemnástich. Počas tenisového zápasu pocítila silnú bolesť v ramene. Diagnózou bola rakovina kostí.

Svetlo v očiach

Bolesti sa zhoršovali a Chiara bola hospitalizovaná. Všetko však znášala s vierou a pokorou. Často opakovala: „Pre teba, Ježiš, ak si to praješ.“ Bola dvakrát operovaná a chemoterapia ju pripravila o vlasy. Naďalej však ostávala plná láskavosti a žiarila radosťou. Vydávala svedectvo, ktoré sa dotýkalo životov mnohých ľudí. Ošetrojúci lekár, predtým neveriaci, povedal, že jej oči plné svetla hovorili o tom, že pre ňu neexistuje smrť, iba život. Pripravovala sa na ňu ako na svadobnú oslavu, stretnutie s milovaným Ježišom. Prosila: „Na mojom pohrebe nechcem, aby ľudia plakali, ale aby spievali celým srdcom.“ Lásku a štedrosť prejavovala až do konca. Rozhodla sa darovať svoje úspory aj explantáty očných rohoviek. Jej posledná veta bola adresovaná matke: „Mama, čau. Buď šťastná, lebo ja som šťastná.“

Blahoslavená tinedžerka

„Nemohli sme nechať zapadnúť do zabudnutia také veľké svedectvo,“ povedal Livio Maritano, emeritný biskup diecézy, do ktorej Chiara patrila. Práve on podal podnet k začiatku blahorečenia. Zázrakom na jej príhovor je uzdravenie talianskeho chlapca, ktorý trpel akútnou formou meningitídy. Lekári mu dávali pár dní života. Chiara Luce Badano bola slávnostne blahorečená 25. septembra 2010 za prítomnosti milovaných rodičov a priateľov.

K.

Zdroje: www.catholica.cz, www.postoy.sk, www.zivotopisysvatych.sk

CHEESECAKE

Ak tento koláč nepoznáte a vaša angličtina dosahuje aspoň základnú úroveň, je možné, že si pod daným názvom predstavíte niečo syrové. No nenechajte sa zmiasť. Slovo tvaroh sa inak hovoriacim krajinám asi nezдалo dostatočne zvučné, tak si na označenie sviežej lahôdky vymysleli toto zavádzajúce pomenovanie. Koniec jazykového okienka, nahod'te zástery a môžeme sa pustiť do práce!

Potrebuje:

250 g sušienok (napr. BEBE)
120 g masla
500 g mascarpone
200 g kyslej smotany
200 g práškoveho cukru
250 g tvarohu
3 ks celé vajcia
1 ks žltok
1,5 ČL vanilkovej esencie (príp. vanilkový cukor)
1 ks kôra z citróna

Postup:

Pred prípravou tohto koláča môže byť nápomocné, ak vás niekto pekne nahneval, pretože vtedy ide proces drvenia keksíkov najlepšie. Svoju zlosť si na nich vybijame, až kým konzistenciou nepripomínajú strúhanku. K rozdrveným keksíkom pridáme roztopené maslo a poriadne premiešame. Túto zvláštnu vyzerajúcu hmotu potom dáme na dno tortovej formy vyloženej papierom na pečenie. Zmes pekne utlačíme rukami, strčíme do rúry vyhriatej na 180 stupňov a necháme piecť jednu šestinú hodiny.

Zatiaľ sa ideme venovať mazľavejším hmotám, začneme s mascarpone a tvarohom. Aby došlo k čo najkvalitnejšiemu prieniku surovín využijeme šľahač a postupne pridáme ešte kyslú smotanu. V nasledujúcom kroku trochu uberte grády na elektrickej mašinke, aby ste sa nechtiac neocitli v kúdole práškoveho cukru (radšej aj trochu obmedzte dýchací reflex, pretože po „šňupnutí“ tohto bieleho prášku by ste docielili akurát tak zvýšenú frekvenciu kýchania). Cesto sa nám mierne zafarbí po pridaní vajíčok, ktoré tiež odporúčam dávkovať radšej postupne. Podmanivú arómu koláč nachytá vďaka vanilkovej esencii (v prípade, že vaša komora nedisponuje týmto špeciálnym vybavením, pokojne použite 2 vanilkové cukre). Nakoniec prisypeme kúsky kôry z poriadne vysúchaného citróna. Vymastíme okraje vychladenej tortovej formy so sušienkovým korpusom a vylejeme do nej hotovú zmes. Keďže pochtivo vytrpela útoky elektrického šľahača, zaslúži si taký päťminútový odpočinok v pokoji. Nakoniec jej doprajeme relaxačný hodinový pobyt v rúre na vodnom kúpeli s ideálnou teplotou 170 stupňov.

Ak počas kontroly zaznamenáte u koláča tendencie mierne sa vykláňať z formy, nerobte paniku, je to prirodzený jav. Posledných desať minút zrušte kúpeľ, ale koláč nechajte ešte v rúre. Po uplynutí tejto doby zabudnite na myšlienku robiť koláču šokovú terapiu rýchlym vychladením či nebudaj útočiť na neho nožom. Pozvoľným strácaním teploty sa vám asi tak po hodine až dvoch odmení skvelou figúrou i chuťou.

Ada
Odporúčanie na záver: Pred krájaním je dobré namočiť ten ostrý nástroj z ocele v horúcej vode.

PRE BYSTREJŠIU HLAVIČKU

O	S	T	R	O	H	A	B	R	A	V	A	L	H
K	A	L	B	O	K	R	E	I	P	B	P	O	M
A	L	P	I	L	O	T	Ž	Z	Z	I	O	O	A
R	K	A	E	M	E	S	I	Á	Š	A	T	K	A
Í	K	N	D	M	Á	O	T	S	K	Y	S	M	S
N	A	R	O	K	A	K	A	T	K	I	E	R	T
A	J	R	A	P	A	J	N	A	M	R	O	K	R
A	A	K	A	P	S	A	Á	V	I	Á	Y	V	O
B	K	O	U	Ľ	M	S	V	K	O	T	V	A	N
A	O	S	V	F	O	A	A	A	I	R	S	I	A
R	T	T	A	K	R	T	R	C	E	S	T	A	U
A	V	O	O	M	T	Í	A	K	A	R	T	S	T
N	Ó	L	A	B	S	O	K	L	A	D	I	V	O

Amerika, astronaut, balón, baran, barometer, cesta, hlava, kajak, kapsa, kapusta, karavána, kladivo, kladka, korman, kostol, kostra, kotva, kufrík, kytica, maják, maska, mesiáš, miska, motyka, mrkva, Nitra, oblak, okarína, ostroha, ostrov, pierko, pilot, rampa, skoba, slimák, sokol, sponka, stopa, straka, strom, šatka, zástavka, zátka,

VTIPY

- James!
- Áno, pane? Tu som, želáte si?
- Silno treskni dverami!
- A prečo, pane?
- Nevypytuj sa, James, som strašne nahnevaný!

Parašutista pri voľnom páde:
„Pán kapitán! Nemôžem otvoriť padák!“
Kapitán zakričí z lietadla:
„Nič sa nebojte, veď je to iba cvičenie!“

-Viete kedy pípne kura poslednýkrát?
-V Tesco pri pokladni.

V obchode s divinou si pani pýta bažanta:
- Ale nech v ňom nie sú broky!
- Milostivá pani! Bažanta, ktorý sa uchechtal k smrti, žiaľ nemáme!

Domček v lese. O polnoci zrazu niekto zabúcha na dvere a pýta sa:
- Potrebujete drevo?
Zvnútra sa ozve podráždený hlas:
- Nepotrebujem!
Ráno sa majiteľ domu zobudí a dreva nikde.

Zaklope turista na dvere domu, otvorí mu babka a pýta sa:
- Čo si praješ, synak?
- Dobrý deň, babka. Nemáte trochu pitnej vody? Som taký hladný, že by som tu prespal.

Učiteľ žiakovi:
„Keby si mal sedem jabĺčok a ja by som ťa o dve poprosil, koľko by ti ich zostalo?“
„Sedem!“

Žena mužovi:
- Tá biela sliepka je nejaká smutná. Nezarežeme ju?
- Keď si myslíš, že ju to rozveselí...

Zomrel boháč. Notár číta poslednú vôľu:
„A Karlovi, ktorému som sľúbil, že si naň spomeniem v závete, posielam srdečný pozdrav.“

Traja blázni sa v blázinci dohodnú, že ujdú cez kľúčovú dierku. Prvý ide, rozbehne sa a bum! Neprešiel. Druhý sa tiež rozbehne a bum! Ani ten neprešiel. Ide tretí, ale zastaví sa pri dverách. Pozrie sa cez kľúčovú dierku a povie:
- Vy hlupáci, veď tam je kľúč!

Pán kapitán, naša loď sa potápa.
- Dobre, kde je najbližšia zem?
- Asi dva kilometre.
- Ktorým smerom?
- Zvislo dolu!

Vo vlaku.
- Prosím vás, pani, povedzte svojmu synovi, aby ma nenapodobňoval.
- Martin, prestaň zo seba robiť debila!

Mišo príde na parkovisko a zbadá, že do jeho auta ktosi nabúral. Za stieračom však nájde odkaz. Číta: „Keď toto píšem, sleduje ma asi tucet ľudí. Myslia si, že sem píšem svoje meno, telefón a číslo poistky. Ale nepíšem...“

PodNebie má svoj WEB

www.mojakomunita.sk/web/podnebie

- archív (od I. čísla)
- fórum a diskusie
- vždy aktuálne info

